

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van juni
tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 17 mei 2010 • jaargang 36 • nummer 25 • 2009-2010 • www.veto.be

Vrouwen onderdrukt!

Enkele weken geleden werd professor Katlijn Malfliet verkozen tot decaan van de Faculteit Sociale Wetenschappen. Op zich is dat nieuws niet zo bijzonder, ware het niet dat zij daarmee de allereerste vrouwelijke decaan wordt die de K.U.Leuven ooit heeft gekend.

MAUD OEYEN |

Meer nog, professor Malfliet is de eerste vrouw die aan onze universiteit een verkozen mandaat heeft bevestigd. De vrouwelijke vicerector in het College van Bestuur worden immers aangesteld, en dat met het oog op een evenwichtige samenstelling van het College. In september gaf rector Mark Waer daarover in *Veto* nog te kennen: "Ik ben niet echt voor positieve discriminatie, maar je moet wel naar geschikte vrouwen op zoek gaan. Ik heb al mijn best gedaan in het College, en ook in de vrijgekomen posities in de Raad van Bestuur zou ik bij voorkeur vrouwen willen hebben." Deze uitspraken kwamen er naar aanleiding van een open brief aan de rector, geschreven door de voorzitter van de Nederlandstalige Vrouwenraad. Die voorzitter is niemand anders dan — jawel — Katlijn Malfliet.

"Mogen wij erop wijzen, geachte heer rector, dat na meer dan tien jaar gelijke kansenbeleid vrouwen nog steeds op onaanvaardbare wijze ontbreken in de hogere rangen van de universiteit?" zo klonk het verontwaardigd in die open brief. Die vaststelling is niet zo onlogisch als je bedenkt dat minder dan tien procent van de gewoon en buitengewoon hoogleraren vrouwen zijn. Hoewel er vele vrouwen doctoreren aan onze

universiteit, blijven zij meestal niet hangen.

Ook binnen de studentenvertegenwoordiging zijn vrouwen overigens opvallend ondervetegenwoordigd, en dat terwijl 54 procent van de Leuvense studenten vrouwen zijn. In de nieuwe achtkoppige coördinatiecommissie van de Leuvense studentenraad LOKO, die vorige week werd verkozen, zit welgeteld één vrouw. Bovendien zijn voorlopig alle nieuwverkozen studentenvertegenwoordigers in de Academische Raad, de Raad van Bestuur, de Raad voor Studentenvoorzieningen en de Onderwijsraad van het mannelijke geslacht.

Dennis De Roover, toekomstig voorzitter van LOKO, betreurt de situatie maar ziet voorlopig niet meteen een oplossing. "We kunnen enkel proberen veel reclame te maken. Voor de Academische Raad zijn we op zoek naar een vrouw, maar het is vaak al niet evident om een man te vinden. We hebben te weinig kandidaten om kieskeurig te kunnen zijn." Huidig voorzitter Jonas Boonen vermoedt dat vrouwen zich minder aangetrokken voelen tot de LOKO-mandaten. Bovendien zou de verkiezingsprocedure door vrouwen vaak als afstotelijk worden omschreven.

Een interview met professor Malfliet kan u lezen op pagina 3.

Flip Kowlier kwam z'n vierde cd voorstellen in Het Depot. Matthias Adriaenssen ging hem eens vragen wat 'Mama na wa hamme hoan' nu precies betekent. Stephanie Verbeke vergezelde hem en nam haar fotoestel mee. Lees meer op pagina 8!

VERDER IN
VETO |

DE JANNET IN
PASCAL SMET
| 6 & 7

DE DROMER
IN RECTOR
DE SOMER
| 13

DE
SEKSGODIN IN
LADY LINN
| 20

Beeld |

De Leuvense stadsbibliotheek Tweebronnen sloot afgelopen weken enige tijd de deuren om zichzelf enigszins op te frissen. Het resultaat is vanaf heden te bekijken in de Diestsestraat.

't Schijnt dat 't er wreed schoon uitziet. Andrew Snowball liep even langs en nam een aantal foto's. Dit is er een van.

(JD) |

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:
3 duotickets voor
GOLDEN BOY

(zie pagina 15)

Telex |

BASISSCHOOLTJE AAN DE VUB
Rector Paul De Knop van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) opperde vorige week het idee om op de campus van zijn universiteit een meertalig basisschooltje op te richten om zo de capaciteitsproblemen mee te helpen aanpakken. De studenten reageerden echter misnoegd. Zij zijn bang dat door de komst van het schooltje hun feesttent zal moeten wijken. In die tent worden cantussen en fuiven georganiseerd en de studenten beschouwen de tent als een symbool op de campus. "Studenten zijn bang dat de basisschool het studentikoze karakter van onze universiteit zal aantasten," verklaarde Thomas Donnez, de voorzitter van de studentenraad van de VUB, in De Standaard.

AUTOMATEN IN HET STATION

De zeven ticketautomaten in het station van Leuven waren tijdens de eerste negen maanden van 2009 liefst 109 keer defect. Dat blijkt uit het antwoord op een schriftelijke vraag van senator Ann Somers (Open Vld). Uit de cijfers blijkt dat de algemene beschikbaarheid van de ticketautomaten slechts 65% bedraagt, wat wil zeggen dat een op de drie automaten eigenlijk altijd buiten gebruik is. Somers pleit ervoor dat men in het station van Leuven op vrijdag zoveel mogelijk loketten openhoudt, om de grote stromen studenten op te vangen. Een vervanging van de huidige biljettenautomaten staat er wel aan te komen, maar de nieuwe automaten zullen pas in de loop van 2011 geleverd worden.

VERKIEZINGSDEBAT

Wie wil wel stemmen maar nog niet weet op wie, kan komende dinsdag om 19 uur terecht in de Grote Aula van het MTC (Sint-Michielsstraat 6). Verschillende politieke jongerenverenigingen (Animo Leuven, Jong CD&V Leuven, Jong Vld Leuven, Jong N-VA Leuven en GRAS Leuven) sloegen immers de handen in elkaar om een verkiezingsdebat op poten te zetten dat verschillende kandidaten van de Leuvense lijsten bij elkaar brengt. Meer in het bijzonder gaat het om Katrien Partyka (CD&V), Bruno Tobback (sp.a), Gwendolyn Rutten (Open Vld), Theo Francken (N-VA) en Stijn Bex (Groen!) die op de affiche prijken. Sven Pichal van het Radio 1-programma *Peeters en Pichal* modereert. Toegang is gratis.

"Gebouwen zijn er om te gebruiken"

Het had heel wat voeten in de aarde alvorens de krakers van het voormalig schoolgebouw in de Weldadigheidsstraat ons te woord wilden staan. Noem ze huizenpiraten, krakers of Jip en Janneke. Zolang ze anoniem blijven, en het heft in eigen handen kunnen nemen.

PHILIP GALLASZ |

Veto: *Waarom is kraken de juiste actie?*

J & J: «Gebouwen zijn er om gebruikt te worden. Het is absurd om zo'n groot gebouw zo lang leeg te laten staan. In deze samenleving wordt het eigendomsrecht bijna als heilig beschouwd, het recht van mensen om een dak boven hun hoofd te hebben is echter veel belangrijker. Het gebruiks- of woonrecht staat volgens ons boven het eigendomsrecht. Ook is kraken een manier om ons maatschappijmodel aan te klagen dat gebaseerd is op winst maken. Huizen staan leeg terwijl er in dezelfde stad mensen nauwelijks hun huur kunnen betalen.»

Veto: *Hoe zien jullie de relatie met de buurtbewoners? En De Appeltuin?*

J & J: «Vanzelfsprekend proberen we niet voor overlast te zorgen. Met De Appeltuin hebben we een goed contact. Ze waren verbaasd toen wij naast hen introkken, maar hebben wel begrip voor onze actie. De buurtbewoners hebben we ingelicht aan de hand van een briefje met uitleg. Ook hebben we al enkele buurtbewoners gesproken

en hopen we dat het mogelijk is ze te betrekken in enkele projecten in en rond het pand. Zo willen we buurtbewoners laten helpen bij de aanleg van onze biologische tuin en willen we mensen die zelf niet zoveel tuinruimte hebben, de mogelijkheid geven een groentetuintje aan te leggen.»

Veto: *Wat was de reactie van schepen Brepoels (sp.a) en van de sociale huisvestingsdienst die eigenaar is?*

J & J: «Brepoels liet ons weten dat hij enthousiast was over de actie en ons steunt. In heel wat media heeft hij verklaard dat we een goed pand hebben uitgekozen. Hij heeft zelfs enkele krakers uitgenodigd bij hem thuis. Zo heeft hij toen de geschiedenis van het gebouw verteld.»

VOLKSKEUKEN

Veto: *Zijn jullie vertrouwd met het juridisch dossier rond de bouwvergunning?*

J & J: «We hebben gehoord van de plannen om het gebouw te veranderen in sociale woningen. Maar ook dat ze al twee keer zijn geweigerd vanwege klachten uit de buurt. We weten niet van wie die klachten komen,

maar voor ons verandert dat niets aan de zaak. Gebouwen zijn er om gebruikt te worden. Als dit niet gebeurt wegens juridische procedures, dan gaan we daar niet om wenen of allerlei andere procedures beginnen, maar zorgen we gewoon dat het gebouw gebruikt wordt. Daarnaast vertelde meneer Brepoels ons dat het gebouw zoals het nu bestaat, beschermd is als stadszicht en dit dus ook ingrijpende veranderingen tegenhoudt.»

Veto: *Wat zijn jullie plannen met het gebouw?*

J & J: «Eerst hebben we het stof en afval van de afgelopen tien jaar opgeruimd. Daarna zijn we begonnen met het aanleggen van een moestuin en een alternatieve bibliotheek. Binnenkort beginnen we terug met het organiseren van volkskeukens: een plaats waarbij iedereen bijdraagt om samen lekker, goedkoop en plantaardig te koken en te eten. Ook zijn we een barriëte aan het bouwen en is er een zaal geïsoleerd, zodat er af en toe optredens kunnen plaatsvinden. En er wordt ook nog gewerkt aan een film- en sportzaal. Daarnaast staan we ook altijd open voor suggesties van mensen die een project willen beginnen of een zinvolle niet-commerciële invulling willen geven aan een ruimte.»

JOCHEM THYSSEN

Studenten stemmen... Of toch niet?

"Dood aan alle stemmers," zo pleitte Stijn Meuris net niet in een opiniestuk in De Standaard twee weken geleden. Stemmen heeft volgens één van de coryfeeën van de Vlaamse rockmuziek geen zin meer. Veto polste naar wat Almagangers hiervan denken.

BAS VAN DEN BOGAERT & PIETER HAECK |

Volgens Meuris heeft stemmen geen zin meer omdat de hele Belgische politiek in hetzelfde bedje ziek is. Het is allerminst een pleidooi voor de splitsing van België, beweert hij. Het is integendeel een oproep aan de Belgische politici om zich verantwoordelijk te gedragen, werk te maken van effectief bestuur en te stoppen met irrelevant politiek geuleuter. Een groot deel van de mensen heeft het nu wel gehad, dus de klant gaat even niet meer shoppen in de politieke winkel. Hoewel, als we de modale Almaganger mogen geloven, zijn de meningen niet zo uitgesproken negatief. We vroegen hen wat

zij vinden van al dan niet gaan stemmen op dertien juni en daarmee samenhangend van de stemplicht.

FLAUWEKUL

De eerste willekeurige persoon die we aanspreken kan zich wel vinden in Meuris' pleidooi. "Stemmen is flauwekul en tijdsverlies. Heel het Belgische politieke spectrum is een maffia. Ik kan het weten, ik ben er jarenlang in actief geweest. Ik ga wel stemmen, omdat het verplicht is." Jammer genoeg wil deze persoon niet vrijgeven wat haar functie geweest is in het politieke wereldje. Een personeelslid van Alma wil het niet zo cru stellen. "Als ik niet zou moeten gaan stemmen, zou ik het ook niet doen. Of we nu

stemmen of niet, het blijft toch allemaal hetzelfde. Mensen hebben dus gelijk niet te gaan stemmen. Schaf die stemplicht maar af." Een andere voorstander van de afschaffing van de stemplicht is één van de bibliothecarissen van Sociale Wetenschappen. "Ik zou graag stemrecht in plaats van stemplicht zien. Ik ga nu stemmen om geen miserie te krijgen met boetes en dergelijke. Als het niet verplicht zou zijn, twijfel ik of ik nog naar het stemhokje zou gaan."

Ook een aantal studenten spreken zich uit tegen de stembusgang. Een student Toegepaste Economische Wetenschappen stelt: "Stemmen heeft geen nut meer, alles is toch al op voorhand geregeld en besproken via coalities." Een burgerlijk ingenieur pleit voor de afschaffing van de stemplicht. "Nu gaan er toch te veel mensen stemmen die er niets van kennen."

VOLMACHT

Hoewel, als we een algemene lijn mogen trekken uit ons onderzoek — de statisticus draait zich om in zijn graf(iek) — zien we toch dat de meerderheid van de studenten de Limburgse muzikheld niet volgt in zijn analyse. "Stemmen is mijn burgerplicht," zegt een student Sociaal Werk ons, "maar de partijen moeten wel inspelen op het algemene gevoel van teleurstelling. Los daarvan moet de stemplicht behouden worden, zo moet de burger bewust blijven." Een student Politieke Wetenschappen maakt een interessante bedenking. "Als je niet gaat stemmen, moet je niet klagen achteraf. Niet stemmen is je stem weggevoerd." Die mening wordt gedeeld door drie medewerkers van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. "Nu niet gaan stemmen is geen oplossing. Het is nu net de moment om wel te gaan stemmen, want er is ver-

andering nodig. Als bovendien een heel aantal mensen niet gaat stemmen is de stemming weinig representatief." Volgens een student Taal- en Letterkunde is er ook een historische kant aan de zaak. "Mensen hebben in het verleden zoveel moeite moeten doen om te mogen stemmen en nu pleiten opeens om dat niet meer te doen. Dat is nogal ondanbaar."

Waar alle studenten het unaniem over eens zijn, is het verplaatsen van de verkiezingen naar een datum buiten de examenperiode. Het woord volmacht is dan ook door zowat alle studenten in de mond genomen. Een student Logopedie is duidelijk. "Ik ga nu wel zelf stemmen omdat het voor mij om de hoek is, maar als het ver weg was, gaf ik een volmacht."

En dus rest enkel nog de vraag: wie staat er op om een brief te schrijven naar politici om te pleiten voor een andere datum? Stijn?

Onder decanen | Katlijn Malfliet

EERSTE VROUWELIJKE DECAAN

Joviaal, hartelijk, open, bevlogen. Het is eens wat anders dan het gewik en geweeg en het berekende van de decanen die wij al spraken. Professor Malfliet is de enige vrouwelijke gewoon hoogleraar in de faculteit Sociale Wetenschappen. Vanaf augustus zal ze de eerste en enige vrouwelijke decaan zijn aan de K.U.Leuven. Van rectoraal adviseur gelijke kansen naar het decaanschap. Een haantje, ofhennetje, de voorste.

MATTHIAS ADRIAENSEN & ERIC LAUREYS |

Veto: *U goochelt vlot met de verantwoordelijkheden.*

Katlijn Malfliet: «Al van toen ik klein was, werd ik naar voren geschoven. Als er een klasverantwoordelijke nodig was, keek iedereen automatisch naar mij. Als er gespeecht moest worden op school, was ik ook de logische kandidaat. Toen we een toneelstuk opvoerden en iemand zochten voor de hoofdrol, was het hetzelfde verhaal. Toen het hier op de faculteit duidelijk werd dat ik kans maakte om verkozen te worden als decaan, sprak iedereen mij daarop aan. Van het technisch personeel tot mijn collega's. Dat heeft mij overtuigd.»

Veto: *U bent de eerste vrouw aan onze universiteit met een verkozen bestuursfunctie. Wat weekt dat los?*

Malfliet: «Ik krijg heel wat positieve reacties, zowel van vrouwen als van mannen. De vrouwen geven bovendien aan dat ik voor hen toch wel een rolmodel ben. Ze zijn blij dat er een vrouw door het glazen plafond gestoten is. (lacht) Anderzijds beseft ik maar al te goed dat het opnemen van leiderschap voor een vrouw een heel delicate zaak is. Het is immers een moeilijk evenwicht tussen enerzijds een machoachtig leiderschap — waardoor je (fluis-tert) een manwijf wordt — en anderzijds het brave Mariatype, dat ook niet functioneert. Jammer genoeg kreeg ik ook een negatieve reactie. Een professor emeritus — van wie ik de naam niet ga noemen — heeft mij fijntjes aangegeven (arti-

culeert) dat deze faculteit 'leiderschap' nodig heeft.»

Veto: *Wilt u ooit de eerste vrouwelijke rector te worden?*

Malfliet: «(lacht luid en lang) Ik sluit dat niet uit. Waarom zou een vrouw die een academische opleiding heeft genoten en geloofwaardig is inzake leiderschap dat niet kunnen? Al moet ik zeggen dat dat nog niet onmiddellijk in mijn plannen vervat ligt.»

Veto: *U komt regelmatig in de media, sommige collega's van u doen nog beter. Een goede evolutie?*

Malfliet: «De tijden zijn voorbij waarin men zei: "Die komt te veel in de media en dat is niet goed voor zijn of haar academisch profiel." Dat werd ooit scheef bekeken. Nu niet meer. Je mag in de media komen. Het behoort niet tot de core business van de academische wereld, maar je doet wat je wil, uiteraard.»

“De universiteit moet de plaats bij uitstek blijven voor het creatieve en originele denken”

Veto: *Paul De Grauwe is zo'n mediafiguur. Hij pleitte vorige week voor een 'excellente' universiteit naar Amerikaans model. Volgt u hem daarin?*

Malfliet: «Ik weet niet of we daar onmiddellijk naar moeten streven. Ik denk niet dat dat haalbaar is in onze Vlaamse context en met de complexe politieke situaties van vandaag. Maar ik denk wel dat we moeten evolueren — en ik zal me daar voor inzetten op deze faculteit — naar een grotere vrijheid op het vlak van onderzoek. Laat de onderzoeksgroepen de kans om

echt iets te realiseren.

Wat we zeker moeten vermijden is een Sovjetsysteem waar alles volgens één plan gebeurt. Ik ga akkoord met Paul De Grauwe als hij zegt dat we nu te veel geleid worden, en dat we daarvoor moeten oppassen. Anderzijds ben ik er ook van overtuigd dat universiteiten aangepaste plaatsen moeten zijn om te vertoeven voor studenten, professoren en assistenten. Arbeidsvreugde is fundamenteel. Als we echt naar een competitief model gaan op z'n Amerikaans, dan wordt het moeilijk voor velen om nog arbeidsvreugde te

vinden. We moeten afspreken dat iedereen die hier werkt zich kan ontwikkelen volgens zijn of haar eigen persoonlijke capaciteiten. De ene doet wat meer onderzoek, de andere geeft wat meer onderwijs. Dat gebeurt binnen entiteiten die daartoe de autonomie krijgen. Zij moeten ook kunnen inspelen op noden, en daartoe financiële autonomie hebben.»

Veto: *Nog volgens De Grauwe laat deze universiteit te makkelijk nieuwe studenten instromen.*

Malfliet: «Daar zit wel een grond van waarheid in. Zeker in het licht van het hele associatiegebeuren. Bij de associatie is het credo: hoe meer studenten, hoe sterker we staan als universiteit binnen de associatie. Dat is een reëel element dat zich in het kader van het Bolognaproces is gaan ontwikkelen. De universiteit werd marktgericht en dat is problematisch. Ik wil ervoor zorgen dat de universiteit de plaats bij uitstek blijft om het voortouw te nemen in het creatieve en originele denken, een denken dat ongebonden is en niet wordt opgelegd. Dat is ook interessant voor studenten. Soms heb je studenten die op het einde van hun opleiding zeggen: "Wohow, dat is gigantisch interessant." Dat gaat over maximaal tien procent van alle studenten. Dat moet mogelijk blijven. Dat je inzichten kan delen met studenten die bijna aan je lippen hangen. Dat is academia. Ook belangrijk is het feit dat je kan reizen naar andere universiteiten en daar je kennis kan delen. Dat is dus een heel andere taak dan de hogeschole hebben. Zij bereiden studenten voor op de markt. Ik vind het heel belangrijk om de eigenheid van de universiteit te bewaken. Wie gaat anders nog dat excellente en dat kritische brengen? Dat mag niet verloren gaan! Sorry dat ik hier zo lang over doorga, maar het is één van mijn stokpaardjes.»

BRECHTE KEULEN

Medebestuur | Tussen overtuiging en frustratie

Medebestuur is meer dan alleen pintjes drinken met de rector. Medebestuur is meer dan alleen dossierkennis opdoen. Medebestuur is ook een hele hoop vergaderen, water bij de wijn doen en occasionele vlagen van frustratie.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

En masse op straat lopen met slogans in de trant van "meer centen voor studenten" heeft natuurlijk zijn charme, maar het heeft weinig van doen met medebestuur. Wanneer studenten samen met de bestuurders van de universiteit rond de tafel zitten, komt het erop aan om concrete eisen, grieven en voorstellen te hebben. Dat is het eerste probleem. Iedere student kan zich wel vinden in meer geld voor hoger onderwijs, maar wanneer concreet bekeken moet worden waar dat geld dan in moet geïnvesteerd worden, zijn er plots weer evenveel wensen als mensen. "Het is ook gewoon niet interessant meer om te gaan betogen. Je krijgt veel meer gedaan als je constructief meedenkt. Anders voelen de partners met wie je moet vergaderen zich uiteraard wat bedregen," vult Jonas Boonen, voorzitter van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) aan.

ONEINDIG LANG

Als "de student" dan zijn stem moet laten gelden in universitaire bestuursvergaderingen, komt het er dus op aan om in koor te zingen. Dat verwezenlijken vraagt een sterke interne organisatie, wat voor Leuven in praktijk neerkomt op een hele reeks oneindig lange algemene vergaderingen van LOKO. Wanneer uiteindelijk, binnen de studentenorganisatie een consensus wordt bereikt, rijst wel nog de vraag of die consensus ook echt aansluit bij de brede wil van de studentenbevolking. De grote faculteitskringen zijn bijvoorbeeld ondervetgenwoordigd in het beslissingsproces van LOKO als men louter op basis van het aantal studenten zou rekenen.

Daarnaast is het niet vanzelfsprekend om te stellen dat elke studentenvertegenwoordiger breed gedragen wordt door een basis van studenten. Kringverkiezingen hebben namelijk maar een opkomst van

tien procent nodig om geldig te zijn. Met een gemiddelde opkomst van rond de dertig procent zit men in Leuven dan wel vlot boven die ondergrens van tien procent, maar of je dan al zonder verpinken kan spreken van een universiteitsbrede vertegenwoordiging is een andere vraag. "Het wordt bovendien nog moeilijker wanneer je beseft dat het eerste gevoel van de student lang niet altijd de beste oplossing biedt," merkt Jonas nog op.

Het gaat echter pas goed fout wanneer er in de vergaderingen niet tot een consensus kan gekomen worden. Op dat moment spat de illusie van een hecht studentenblok als een zeepbel uit elkaar. Markant voorbeeld waren de rectorverkiezingen van vorig jaar, waar de verwoede pogingen om één kandidaat naar voor te schuiven als lieveling van de studenten, leidde tot een heus schisma binnen de studentenvertegenwoordiging. Jonas: "Er waren op dat moment veel studenten die erg betrokken waren in de materie en zij waren allemaal rotsvast overtuigd van hun gelijk. De polarisatie die toen merkbaar was in de hele universiteit had zich doorgezet binnen de studentenver-

tegenwoordiging. Het was zelfs zo erg dat op een gegeven moment de studenten elkaanders argumenten niet meer geloofden. Er was een vertrouwensbreuk ontstaan. Uiteindelijk wordt consensus maar bereikt wanneer de ruime meerderheid zich achter een bepaald punt schaaft. In zaken waar de ene helft tegenover de andere staat is dat echter veel moeilijker. Dat valt te vergelijken met een echte regering."

KEERZIJDE

De medaille heeft gelukkig ook nog een positieve keerzijde. Medebestuur voor studenten laat veel ruimte voor creativiteit. Voorbeeld hiervan is de intentieverklaring die LOKO over een paar weken hoopt af te leggen met de universiteit. Hierin wil LOKO haar inzet in verband met internationalisering tonen aan de universiteit, in ruil daarvoor moet de universiteit zich echter ook inspannen. Jonas licht toe: "Momenteel is het nog een vaag plan, maar we willen ons engageren om in twee jaar tien concrete punten te verwezenlijken. Tegelijkertijd willen we de universiteit zich laten engageren om tien andere punten te verwezenlijken."

Studeren met een leefloon

SOPHIE VERREYKEN

Met veel tamtam werd vorige week bericht dat het aantal studenten met een leefloon de voorbije zes jaar meer dan verdubbeld is. De economische crisis zou de grote boosdoener zijn. De cijfers zijn echter lang niet zo eenduidig te interpreteren als de media laten uitschijnen.

RUBEN BRUYNNOOGHE & SOPHIE VERREYKEN |

Het aantal studenten dat bij het OCMW van Leuven een leefloon trekt, is vrij stabiel. Over heel Vlaanderen is er tussen 2008 en 2009 zelfs een daling merkbaar van 3448 naar 2805. "Het is dus niet in de eerste plaats de crisis die de schommelingen veroorzaakt," weet Ruth Stokx van de Sociale Dienst van de K.U.Leuven, "in het merendeel van de gevallen ligt een familieconflict aan de basis van het leefloon. Zelfs studenten uit financieel gezonde gezinnen kunnen een leefloon aanvragen bij het OCMW als blijkt dat zij volledig gebroken hebben met hun ouders. In dat geval kan het OCMW de onderhoudsgelden terugvorderen van de ouders."

Toch is nu het aantal leefloonstudenten groter dan in 2003. De verklaring ligt echter voor de hand volgens Stokx: "In 2002 is er een wet in werking getreden die het voor studenten makkelijker maakt om een leefloon te ontvangen. Die informatie komt echter niet automatisch tot de rechthebbers. Zij moeten dat leefloon namelijk zelf aanvragen. In de loop der jaren is dat recht steeds meer ingeburgerd geraakt en zijn er dus ook meer aanvragen inge-

diend. Tegenwoordig lijkt het cijfer zich te stabiliseren, eventuele stijgingen zijn dan te verklaren door de stijging van het totaal aantal studenten eerder dan economische crisissen."

Rond leeflonen hangen trouwens nog andere misvattingen en vooroordelen, getuigen Tine en Lise*, zelf studentes met een leefloon. Lise: "De stap naar het OCMW zetten is eigenlijk het moeilijkste, vooral vanwege het imago dat het OCMW heeft. Velen associëren het OCMW met marginaliteit, terwijl ze eigenlijk de kans bieden om verder te studeren. Bij mij was het kiezen tussen werken of studeren met een leefloon; dan was de keuze snel gemaakt, maar ik ben er zeker van dat voor veel mensen de drempel nog te hoog ligt."

Tine: "Het ene OCMW is het andere niet. Je kan jezelf moeilijk echt beschouwen als iemand die recht heeft op een leefloon. Uiteindelijk zijn het deels de OCMW's zelf die uitmaken of je recht hebt op een leefloon of niet. Ik ben bijvoorbeeld twee keer afgewezen vooraleer ik hier in Leuven werd opgevangen."

Het leefloon zelf kan gecombineerd worden met een studiebeurs. Geen overbodige luxe volgens Tine: "Ik kom eigenlijk maar net rond en dat is niet omdat ik ont-

zettend veel uitgeef. Zo ga ik bijvoorbeeld nooit naar de Alma, want zelfs dat is te duur voor mij. Ik kook altijd zelf en doe mijn inkopen bij Aldi. Nu is mijn computer gecrasht, wat meteen voor een grote financiële uitgave zorgt. Mijn bril is eigenlijk aan vervanging toe, maar dat zal ik pas volgend jaar kunnen regelen, wanneer ik terug het geld van mijn beurs ontvang. Dan is het jammer dat mensen ervan uitgaan dat je veel geld ontvangt."

Een leefloon krijg je bovendien niet zomaar. Zo is er voorafgaand een onderzoek van het OCMW om uit te maken of de band met het gezin werkelijk is doorgesloopt. Lise: "Van het onderzoek heb ik zelf niet veel gemerkt. Ze hebben waarschijnlijk mijn ouders gecontacteerd en hebben vastgesteld dat ik inderdaad niet meer thuis woon. Ik weet wel dat mijn vader erg boos is geworden toen het OCMW mijn onderhoudsgeld wou vorderen. Nu goed, uiteindelijk was hij toch al boos."

Tenslotte wordt van een leefloonstudent ook engagement verwacht. In de overeenkomst die wordt opgesteld, wordt meestal geëist dat de student in de zomermaanden een vakantiejob neemt en dat hij of zij naar alle lessen gaat en voor alle vakken slaagt, bij dat alles wordt een relatief strikte individuele opvolging voorzien.

* In het artikel worden fictieve namen gebruikt voor de studentes.

Bouwden aliens de piramide van Cheops?

Gaston Eyskens was een groot politicus. Zijn zoon Mark is een groot cabaretier. Vanzelfsprekend kreeg de eerste een aula aan de K.U.Leuven en de tweede niet. In die aula, dames en heren, ging vorige woensdag een lezing door over het verleden en heden van ufo's. Unidentified flying objects, weet u nog?

GEERT JANSSEN |

Wij hebben als kind menig *Start Trek*-film gezien, dus wij daarheen! Het woord werd gevoerd door Coen Vermeeren van de faculteit Lucht- en Ruimtevaartkunde van de Technische Universiteit Delft. Deze flamboyante spreker begon zijn betoog met het ondervragen van zijn publiek. Van de veertig aanwezigen bleek de helft te geloven dat de aarde reeds bezocht is geweest door aliens. Slechts één aanwezige geloofde dit absoluut niet. Zelf houden we de kerk wat in het midden.

Vermeeren vertrok vaak vanuit de wetenschap. Zo poneert de kansberekening dat de kans dat er elders in het universum leven bestaat zo goed als honderd procent is. Het probleem is enkel: kunnen die marsmannetjes bij ons komen? Vermeeren goochelde met namen, situeerde problemen à *volonté* en loste eigenlijk niets op.

MUMMIE

Neem nu de piramide van Cheops. Cheops is twintig jaar farao geweest. Als er vanaf dag één van zijn beemd aan zijn piramide geknutseld is, moet er dag én nacht om de vijf minuten een reusachtig rotsblok neergezet zijn. Wetenschappelijk onmogelijk, noemde Vermeeren het.

Dat het dan het werk van buitenaardsen geweest moet zijn, was een conclusie die hij enkel insinueerde. Bijkomende omstandigheden: in de piramide van Cheops zijn geen hiërogliefen en is nooit een mummie gevonden. Vermeerens lezing kabbelde niet altijd even coherent verder. Krantenknipseltje over de zaak-Roswell zus, citaatje van Albert Einstein zo.

Organisator Vincent Claes verklaarde achteraf aan ons zeer tevreden te zijn over de avond. Al had hij wel honderd aanwezigen meer verwacht. Concreet plannen voor een vervolg zijn er nog niet, maar Claes heeft al overlegd met andere geïnteresseerden. Misschien komen we op een dag wel te weten of *the truth* werkelijk *out there* is.

Eerlijke handel bij cursusdiensten

Leuven heeft, in tegenstelling tot andere studentensteden, een uitgebreide 'cursusmarkt'. Naast boekhandels geven de meeste kringen ook hun eigen cursussen uit. Deze worden verkocht in de verschillende Leuvense cursusdiensten. Dat ze hiermee wat geld in het laatje brengen, is evident. Wat u misschien niet weet, is dat er geen enkele controle is op de winst die cursusdiensten maken met het verkoop van studiemateriaal. Als alles goed verloopt, komt daar echter vanaf volgend academiejahr verandering in. Een LOKO-certificaat voor cursusdiensten die een eerlijk prijzenbeleid voeren, is op komst.

KENJI VERSTAPPEN

De ACCO-werkgroep van de Leuvense studentenraad, LOKO, deed dit jaar een analyse van de financiële gegevens van vijftien Leuvense cursusdiensten. Tot hun verbazing stelden ze vast dat de winstmarge voor een cursus of handboek niet afhankelijk is van de grootte van de kring. Nochtans hebben grotere kringen meestal grotere oplages en maken zij dus sowieso meer winst. Het zou dan ook logischer zijn, dat de winstmarges van grotere kringen kleiner

zijn. De werkgroep vond het dan ook een goed idee om deze marges eens onder de loep te nemen en te proberen om het prijzenbeleid over de verschillende cursusdiensten wat meer gelijk te trekken.

LOKO-CERTIFICAAT

Een certificaat moet het voor studenten en docenten duidelijk maken dat een cursusdienst geen woekerwinsten maakt. Een eerste voorwaarde om het certificaat te verkrijgen, is een maximale bladprijs. Uit de bevraging van de ACCO-werkgroep bleek dat kring-

gen ongeveer 20 à 25 procent winst maken per blad. Concreet komt dit neer op een gemiddeld verschil van een halve cent tussen de aankoopprijs en de verkoopprijs. Volgens Koen Torremans, lid van de ACCO-werkgroep is dit echter normaal: "Een cursusdienst die geen winst maakt, loopt een gigantisch risico." Cursusdiensten moeten zich indekken voor de cursussen die niet verkocht worden en de onkosten die de cursusdienst heeft, bijvoorbeeld de huur van een lokaal.

Toch constateerde de werkgroep dat niet alle kringen eerlijke winstmarges hanteren. Ze noemen geen namen, maar er zijn kringen waar de verkoopprijs per blad méér dan drie cent bedraagt, terwijl de maximum aankoopprijs rond de twee cent ligt. Wat levert zo iets op? We doen een kleine rekenoefening. Als pakweg tweehonderd studenten een cursus van 250 bladzijden aan deze bladprijs ko-

pen, dan verdient de cursusdienst er een goeie 500 euro aan, en dan hebben we het nog maar over één cursus.

CONTROLE

Enige externe controle lijkt dus niet overbodig. De werkgroep stelt dan ook een maximumbladprijs voorop 2,92 cent voor leden, om precies te zijn). In relatie tot de aankoopprijs, mogen cursusdiensten ook niet meer dan 25 procent winst maken op hun bladprijs. Daarnaast verkopen cursusdiensten ook vaak literatuur van andere boekhandels. Als kringen het certificaat ondertekenen, dan zou de winst voor dit type cursussen maximum 5 procent mogen bedragen.

Om er zeker van te zijn dat de cursusdiensten deze afspraken respecteren, zou LOKO in de toekomst een revisor aanstellen, die de financiële gegevens van de kringen moet controleren. Bij een overtreding kan een cursusdienst

zijn certificaat verliezen. Een symbolische tik op de vingers, zeg maar. Al is het voor de populariteit van een kring waarschijnlijk geen goede zaak, want de werkgroep wil naar de studenten toe duidelijk communiceren welke cursusdiensten zich aan de regels houden en welke niet.

De werkgroep hoopt om dit systeem al in september in werking te laten treden, al staat het nog niet helemaal op punt. Afgelopen vrijdag werd er op de Algemene Vergadering van LOKO nog gediscussieerd over het totale winstplaatje. Er werd (voorlopig) beslist dat elke kring per jaar maximum 5000 euro pure winst mag maken, onkosten niet meegerekend. Hier zit echter een addertje onder het gras, want op onkosten is er namelijk geen maximum gesteld. Het zal dus van de revisor afhangen om te controleren of het om "redelijke" onkosten gaat.

“Lesbiennes hebben geen darkrooms”

Tijn Van Ewijk, zelfverklaard flirt- en verleidingsexpert, stond onlangs met zijn cursus Masterflirt in Leuven. Doel van deze lezing is van elke man een Don Juan met stierenkloten te maken. Zie hier een crash course, gegeven met een flinke dosis Hollandse pretentie.

MATHIAS VANDEN BORRE |

Veto: Wat bedoelt u met Masterflirt?

Tijn Van Ewijk: «Er is een onderscheid tussen flirten en verleiden. Het eerste is elkaar gewoon een goed gevoel geven en het tweede heeft een duidelijk doel, namelijk met die dame op kot belanden.»

Veto: U richt uw lezingen dus duidelijk alleen op mannen?

Van Ewijk: «Ik doe ook gemengde groepen. Afgelopen weekend in Leuven was het puur voor mannen.»

Veto: Wat vertelde u dan in Leuven? Zelf waren we er niet, misschien niet nodig?

Van Ewijk: «Heel veel mannen vinden dat ze geen tips nodig hebben, gaan

vervolgens met hun vrienden in de kroeg hangen, drinken twintig pinten en gaan alleen naar huis. Je kan beide doen: op café hangen met vrienden én met een leuke vrouw naar huis gaan.»

Veto: Elke avond met een andere vrouw in bed eindigen lijkt nogal vermoeiend.

Van Ewijk: «Hoezo? Toen ik in Leuven zat heb ik een geweldige tijd gehad.»

Veto: Bent u dan uw hele studentenperiode met andere vrouwen in bed gedoken?

Van Ewijk: «Nee, we hadden ook examens en zo. (lacht)»

Veto: Wat moet de gemiddelde student dan weten?

Van Ewijk: «Dat vrouwen andere dingen nodig hebben dan mannen en andersom. Ik gebruik de metafoor: als je

kan vissen gebruik je wormen. Dus je leeft je in in wat die vis wil, door hem wormen te geven.»

«Bij mannen gaat het zo: “Hallo, ik ben Willem en ik wil em der in.” Wij hebben een aan/uit-knop. Vrouwen daarentegen hebben wat meer stappen nodig. Vergelijkbaar met een volumeknop die je langzaam open en dicht draait.»

«Een vrouw moet je eerst vertrouwen geven. Dat staat haaks op wat de meeste mannen willen doen: aardig gevonden worden door veel aandacht te geven. Je wint vertrouwen door even aandacht te schenken en je dan om te draaien. Stap twee: interesse tonen. Tenslotte hebben vrouwen ‘de klik’ nodig. Vrouwen hebben dit tien keer sterker dan mannen door een oxytocinepiek.»

Veto: Is het per definitie zo dat de man alle initiatief moet nemen?

Van Ewijk: «Ja, *L’homme propose, la femme dispose*. Vrouwen moeten zich realiseren dat ze alleen uit het aanbod kunnen kiezen en mannen moeten zich realiseren dat de vrouw beslist.»

Veto: Wat dan met andere relaties?

Van Ewijk: «Ja, daar bemoei ik me verder niet mee omdat ik daar geen verstand van heb. Ik weet wel dat de homowereld en de lesbiënewereld onderling verschillen. Lesbiennes hebben geen darkrooms.»

Veto: Waar haalt u uw informatie?

Van Ewijk: «Ik doe dit al tien jaar en inmiddels weet ik er wel wat van.»

Veto: Ervaringsdeskundige is geen echte kwalificatie.

Van Ewijk: «Er is een behoorlijk aantal boeken geschreven, bijvoorbeeld door Geoffrey Miller, over de evolutiepsychologie. Dat is volgens mij de basis van ons hele psychologische profiel. Eigenschappen die we nu hebben, hadden een functie in het verleden.»

Veto: Is dat niet terugvallen op clichés?

Van Ewijk: «Nee. We moeten onderhand accepteren dat mannen en vrouwen niet gelijk zijn. We hebben andere behoeftes. En als je je eigen behoeftes wil vervullen, zul je die van anderen eerst moeten vervullen. Vrouwen hebben interesse en de klik nodig en die moet je hen geven.»

Genesis | 1994-1998

Oscar Wilde zei het al: “Anybody can make history. Only a great man can write it.” Wat ons betreft kan dat ook een vrouw zijn — in ons hart zijn wij immers verstokte feministen — maar in de bladen van de bovenstaande jaren keert toch steeds een, inmiddels, grote meneer terug. Bart Eeckhout, vroeger Veto, nu chef politiek bij De Morgen, vervulde namelijk vier jaar lang prominente functies binnen uw allerfavoriete weekblad.

REMY AMKREUTZ |

We starten onze blik in het rijkelijk met stof versierde archief in het academiejaar 1995-1996. Het voorgaande academiejaar was Bart Eeckhout medewerker, in het jaar dat wij inademen was hij gepromoveerd tot kapitein van het schip. Dat er in die kleine vijftien jaar weinig is veranderd, blijkt als we enkele edities lukraak openslaan. In augustus 1995 werd bijvoorbeeld gemeld dat Radio Scorpio nog slechts enkele maanden kon voortbestaan. De zender bleek uiteindelijk een patiënt met terugkerende ziekteverschijnselen, aangezien in de zomer van 2008 Scorpio wederom krap bij kas zat. Ook toen werd, ternaauwernood, een sluiting afgewend. Toeval, horen wij u al zeggen. Dat de geschiedenis echter een cirkel is, een vicieuze zelfs, zou enkele maanden later opnieuw bevestigd worden. De Lido, de fuifzaal in de Bogaardenstraat, zou ongeschikt zijn als feestlocatie. Een aanleiding tot een heus debat rond, wat ook toen al, de fuifzalenproblematiek genoemd werd. U zucht, wij blijven schrijven.

Het jaar daarop, 1996-1997, werd veel plaats op de voorpagina's van Veto gependend aan de problemen omtrent de opleiding kinesitherapie. Toenmalig Vlaams minister van Onderwijs Van den Bossche was van mening dat de opleiding volledig in handen moest komen van de hogescholen. Een storm laaide op, wat leidde tot kontingedraai allerhande. Dertien jaar later kan de aspirant-student dan ook nog steeds kiezen voor een universitaire bachelor Revalidatiewetenschappen & Kinesitherapie. 1997-1998 betekende de terugkeer van Bart Eeckhout op het hoogste plan. Ditmaal niet als hoofdredacteur, maar als redactiesecretaris. Of zijn aanwezigheid de scherpe koppen op de cover veroorzaakten, blijft echter in mysteriën gehuld. In april 1998 richtte Veto met ‘De keuze tussen ochtendseks of statistiek’ de aandacht op de vermeende broscultuur aan de K.U.Leuven. Schuine moppen kregen ook ruim baan in de vorm van ludieke examentips: “Seks? Beter met de prof, anders met de ombuds. Als resultaat is ‘U mag komen’, beter dan ‘U kan gaan’”

Wij trotseren stoflongen, om u te informeren. Gelukkig is de laatste Veto die we bekijken van recentere datum en dus slechts bedekt door een dun laagje vergetelheid. In 1999 blikte Eeckhout al eens terug in een glossy nummer ter ere van het vijftienvijftigjarig bestaan: “Ook ik kwam bij Veto terecht omdat ik dacht dat de kortste weg naar de journalistiek langs de ‘s Meiersstraat liep — een onzalige motivatie, maar dat wist ik toen nog niet.”

NETERLANDS FLIRTEXPERT GEEFT
LEZING IN LEUVEN.

HET LUKT
ONGEVEER
3 KEER
OPF 5...

Van heinde en verre | Democratie in Wit-Rusland

Nu de verkiezingen in België eraan komen, laait de discussie nog hoger op over hoe slecht ons land wel niet functioneert. Kritiek komt er van alle kanten. Wat echter vergeten wordt is dat wij allen vrij zijn om kritiek te uiten op onze politiek en weinig last hebben van valse verkiezingsuitslagen. Wit-Rusland heeft daar minder geluk in, om niet te zeggen geen. Een ruwe schets van de zogenaamde laatste dictatuur van Europa.

BAS VAN DEN BOGAERT |

Wit-Rusland is op politiek vlak geen lachertje. Het land werd in 1991 onafhankelijk en kende zijn eerste presidentsverkiezingen in 1994. De voormalige voorzitter van een collectieve boerderij, Aleksandr Loekasjenko, werd er verkozen als president en is dat tot op heden nog steeds. In theorie is Wit-Rusland een presidentiële republiek, in de praktijk eerder een autocratie onder het toezien van de president. Loekasjenko heeft de grondwet in zijn voordeel laten aanpassen en schuwt geen verkiezingsfraude of intimidatie van de oppositie. Amnesty International meldde in 2008 dat oppositiekandi-

daten langdurige gevangenisstraffen kregen omdat ze op vreedzame manier kritiek geuit hadden. Ook mensenrechtenorganisaties hadden het hard te verduren kregen.

CIVIL FORUM

Civil Forum is de enige liberale en enige democratische jongerenorganisatie die deze praktijken probeert te veranderen. Ze ijvert onder andere voor een Wit-Rusland zonder verkiezingsfraude en een vrije meningsuiting in het land. Hoewel Civil Forum erkend is door de regering blijft de organisatie niet gespaard van afgeluisterde telefoongesprekken. Ze kan dan ook niet zomaar vrijuit spreken. Dat de communicatie met een dergelijke

organisatie niet vanzelfsprekend is ondervonden wij toen we hen wilden opbellen voor commentaar bij de jongste lokale verkiezingen van 25 april.

Nooit hebben we zoveel problemen gehad om iemand in het buitenland telefonisch te bereiken. De ene keer kregen we een bezettoon, de andere keer een Russische voicemail waar we niets van begrepen of wanneer we dan toch iemand vastkregen een plotseling afbreken van het gesprek. En dit allemaal in vijf minuten op hetzelfde nummer! Vermoedens rezen dat er meer achter zat dan enkel een slechte verbinding.

Wanneer we eindelijk Sergej Voronkevitsj, de voorzitter van Civil Forum, aan de lijn kregen was hij duidelijk: “Ik wil uw vragen wel beantwoorden, maar het is beter dat je me die communiceert via mail, dat is veiliger. Zoals je wel weet zijn telefoongesprekken niet altijd vanzelfsprekend in Wit-Rusland.” Via de computer zonden we hem onze vragen door.

ALTERNATIEF

Veto: Hoe verliepen de lokale verkiezingen van 25 april?

Sergej Voronkevitsj: «De fraude begon al bij de voorverkiezingen, waar democratische kandidaten uit geweerd werden. Dit maakt dat nu enkel mensen van de regering in de regionale en gemeentelijke raden zeten.»

Veto: Was er veel onderdrukking van de oppositie?

Voronkevitsj: «De onderdrukking van de oppositie was niet heel groot. Natuurlijk zijn er activisten ontslagen geweest omwille van politieke redenen, maar dat gebeurt geregeld, niet enkel tijdens verkiezingen. We verwachten heel wat meer problemen voor de presidentiële verkiezingen van 2011.»

Veto: Wat was de rol van Civil Forum tijdens de verkiezingen?

Voronkevitsj: «Onze leden zijn altijd actief. Sommigen hebben als kandidaten deelgenomen aan de verkiezingen, anderen waren meer betrokken

bij de campagnevoering en nog anderen waren waarnemers aan de stembokjes.»

Veto: Heeft het enig nut om deel te nemen aan ondemocratische verkiezingen?

Voronkevitsj: «Het is belangrijk om deel te nemen aan verkiezingen, zelfs als het ondemocratische zijn. Het enige wat verkiezingen democratisch en eerlijk kan maken is de participatie van democratische kandidaten. We moeten aan Wit-Rusland tonen dat we een alternatief zijn. Als we dat niet doen, zullen we niet begrepen of ondersteund worden door de mensen.»

Voronkevitsj kan niet zomaar alles zeggen. Een aantal politiek gevoeligere vragen zoals of de meerderheid van de mensen de president steunt, beantwoordde hij niet. Wanneer we hem vragen waarom hij ervoor koos deze niet te beantwoorden, mailde hij ons terug: “Ik hoop je ooit in mijn land te mogen ontmoeten, dan zal je begrijpen waarom.”

Tafelrond | Laure De Smet

ANDREW SNOWBALL

Het academiejaar loopt op haar laatste benen. De voorbije weken werden in Leuven de presidia voor volgend jaar verkozen. Laure De Smet (20), tot nader order de preses van Kring Logopedie en Audiologie (KLA), blikt terug op haar preserschap en kijkt vooruit.

JENS CARDINAELS |

Veto: Wat logopedie is, weet iedereen wel. Maar wat is audiologie precies?

Laure De Smet: «Audiologie bestudeert geluid. Audiologen meten het gehoor en proberen het te corrigeren via hulpmiddelen zoals hoorapparaten. Ze nemen bijvoorbeeld hoortesten af in ziekenhuizen of werken in hoorcentra. Buitenstaanders zien vaak geen verband tussen audiologie en logopedie, maar wij weten dat gehoorproblemen vaak hand in hand gaan met taalproblemen: een kind dat niet goed kan horen, heeft vaak een taalachterstand. Een audioloog moet dus ook op de hoogte zijn van taal en taalontwikkeling.»

«De eerste jaren lijken de richtingen logopedie en audiologie op elkaar, later is er meer specialisatie. Zo ben ik bijvoorbeeld gestart met logopedie, maar schakelde ik over naar audiologie omdat ik mij meer en meer

begon te interesseren voor het gehoor.»

Veto: De master duurt nu een jaar, maar zal weldra waarschijnlijk twee jaar duren. Vind je dat jammer?

De Smet: «Integendeel. In tegenstelling tot de humane wetenschappen, zijn wij enorm blij met de tweejarige master. Eén jaar is gewoon veel te weinig. Voor onze thesis moeten we onderzoek verrichten bij proefpersonen. Dat neemt enorm veel tijd in beslag, veel meer dan een jaar.»

“Hopelijk is die fakbar over twee jaar een feit”

Veto: Naar verluidt haken veel studenten al af tijdens hun eerste jaar.

De Smet: «Het eerste jaar is inderdaad moeilijk. Vooral fysica is een harde noot om te kraken. In het eerste semester krijgen we basisfysica, in het tweede verdiepen we ons in geluidsgolven. Je moet dus zeer gemotiveerd zijn. Ook het tweede jaar is zwaar, daarna verbetert het.»

Veto: Jullie richting is enorm populair bij vrouwen.

De Smet: «Het klopt dat wij een vrouwelijk imago hebben. Vreemd, want zeker audiologie is erg wetenschappelijk. Je zou dus verwachten dat heel wat mannen audiologie studeren. Het probleem is volgens mij dat velen gewoon niet weten wat ons vak concreet inhoudt, anders zouden er wel meer mannelijke studenten zijn. Paradoxaal genoeg zijn de meeste proffen mannen.»

Veto: Hoe zit het met de fakbar voor kleine kringen, waar jullie deel van zouden uitmaken?

De Smet: «Gisteren (maandag 10 mei, red.) zijn we op bezoek geweest bij vicerector Studententbeleid Tine Baelmans. Daar hadden we een positief gesprek. Nu moeten we de stad Leuven nog overtuigen, want we willen onze fakbar opzetten in een aantrekkelijke omgeving: het centrum, dus. Daar is nu al veel overlast. Tegen de zomer krijgen we van de K.U.Leuven een lijst met mogelijke gebouwen. Begin volgend jaar willen we met de stad overleggen en hopelijk is die fakbar dan over twee jaar een feit.»

GEHOORSCHADE

Veto: Was het een geslaagd jaar?

De Smet: «Zeker en vast. KLA is een groeiende kring. Dit jaar organiseerden we voor het eerst een onthaal-td voor de eerstejaars en een heleboel andere initiatieven. Doorheen het jaar zijn we bekender geworden in Leuven. Ook in de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) hebben we onze draai goed gevonden. Ik ben ervan overtuigd dat we die evolutie kunnen voortzetten met onze nieuwe preses Jolijn.»

«Volgend jaar zullen we waarschijnlijk een sensibiliseringscampagne rond gehoorschade op poten zetten. Het project staat nog in haar kinderschoenen, maar wij audiologen vinden dat het onze morele plicht is de studenten te waarschuwen voor de gevaren van te luide geluiden die gehoorschade veroorzaken. Op die manier hopen we audiologie meer bekendheid te geven. U hoort dus nog van ons!»

Verkiezingen voor en door studenten

Dat u zich van de gemeentelijke, regionale, federale of Europese verkiezingen niets aantrekt, kunnen we nog enigszins begrijpen. Maar als de afgelopen maand de kiesweken met het vele gratis voedsel en drank u niet beroerd hebben, moet u toch al serieus wereldvreemd zijn.

FRANK PIETERMAAT |

Dit jaar was het opnieuw de kiesweek van Ekonomika die het grote publiek aantrok, meer bepaald met hun overname van het Ladeuzeplein. Ruben Hamilius, die nu verkozen is tot preses, vertelt over zijn week met kiesploeg Ignition: “Maandag op het Ladeuzeplein was het meteen een zeer groot succes. Dinsdag hadden we echter nog meer gepland, met een heuse skipiste waarvoor alles geregeld was. Maandagnacht werd ik evenwel op de hoogte gebracht van het spijtige ongeval aan de centrale bib, en heb ik samen met de Raad van Bestuur van Ekonomika beslist om de activiteiten voor dinsdag af te blazen.”

“Hoewel we de sneeuwpluig niet aan de studenten konden geven, vonden we het als ploeg toch sterk dat we zoiets konden verzinnen. Al bleven we natuurlijk met zeer veel eten en drank zitten,” vervolgt hij. “Gelukkig konden we rekenen op veel steun van de decaan en Lode Peeters (adinistratief directeur, red.), zodat we woensdag zowel over de Dekenstraat als over de proffenparking beschikten. Met de ‘Dekenstraat maal twee’ konden we onze zeer geslaagde kiesweek nog mooi afsluiten.”

PRESTEREN

Hoewel op vele plaatsen activiteiten werden georganiseerd, viel de ene al meer op dan de andere. Zo hadden de kringen die hun kiesweek in dezelfde week als Ekonomika organiseerden zware concurrentie, maar werd er anderzijds wel voor een leuke en aangename sfeer gezorgd als wij de reacties van de studenten mogen geloven.

Politika was een van de kringen die nog voor de paasvakantie zijn kiesweek organiseerde en verkozen kringcoördinator Bram Smits kijkt ook tevreden terug: “De kiesweek is zeer goed verlopen. Alles liep zoals gepland, alleen is het wel jammer dat het weer zo slecht was. We hadden immers gehoopt om wat meer volk te kunnen lokken op ons gezellig terras, maar het weer gooide wat roet in het eten.”

“Met de politicilounge hebben we ons vooral gericht tot de jongerenpartijen en nodigden we enkele jongerenvoorzitters uit. Deze kiesweek heeft ook bewezen dat ons team voor volgend jaar zeker en vast goed zal presteren.”

SUCCES

Toegegeven, zelf hebben we niet alle kiesweken afgelopen. Uit de reacties van studenten kunnen we echter afleiden dat iedereen over zijn of haar kring weldegelijk tevreden was. Voor de verkozen kringen volgt nu echter het zwaardere werk, meer bepaald het degelijk functioneren volgend jaar. Maar het moet gezegd: voor wie een kiesweek tot een goed einde kan brengen, moet een jaar als faculteitskring *peanuts* zijn.

Onder minis
“KRIS H

Onderwijsminister Pascal Smet (sp.a) is een man die snel denkt. Niet zozeer om de juiste analyse of oplossing van een probleem te bieden. Wel om zo snel mogelijk de polyinterpretabiliteit van een uitspraak bloot te leggen. “Zullen we het boven doen?” interpreteert de minister dan ook niet als een redelijk duidelijk verzoek om het interview op de eerste verdieping af te nemen. “Hoho, we gaan het boven doen!” Tja.

JEROEN DEBLAERE & MAUD OEYEN |

Veto: Het maatschappelijk debat over de toekomstige structuur van ons hoger onderwijs is min of meer afgerond.

Pascal Smet: «Het debat is nog niet afgerond, maar er is wel een platformtekst. We hebben aan een heleboel mensen uit onder andere de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de werkgevers- en werknemersorganisaties, de studentenraden en de onderwijsinstellingen gevraagd om in een werkgroep samen te zitten en gedurende een aantal weken goed na te denken over hoe het nu verder moet met de mogelijke integratie van de hogeschoolopleidingen in de universiteiten.»

«Ondertussen is er in de schoot van het parlement ook een *ad hoc* commissie onder leiding van Fientje Moerman (Open VLD) opgericht. Midden juni zullen de ideeën uit het parlement en het rapport van de “werkgroep maatschappelijk debat” samengevoegd worden, zodat we voor de start van het zomerreces aan de Vlaamse Regering een soort principenota kunnen voorleggen over de richting waarin we de volgende maanden verder zullen werken. Ik ben heel blij dat iedereen, ook de studenten, op dat maatschappelijk debat van mening hebben kunnen wisselen. Je voelt dat er een duidelijk meerderheidsstandpunt is, ook al is er geen eensgezindheid over alles — ik denk bijvoorbeeld aan de kunstopleidingen of aan de toekomstige rol van de associaties.»

Veto: Wat is uw mening over de rol van de associaties?

Smet: «Als je een maatschappelijk debat serieus neemt, moet je eerst de uitkomst afwachten voor je als minister een standpunt inneemt. De associaties hebben in het verleden duidelijk hun verdienste gehad en ze zullen ook in de toekomst een rol spelen. De vraag is wat die rol moet zijn. Moeten het associaties zijn zoals ze nu bestaan, of moet het een ander soort associaties zijn? Dat laat ik liever nog even in het midden, ik hoop dat we daar tegen de zomer duidelijkheid over zullen hebben.»

Veto: De uitkomst van het maatschappelijk debat is dus uw mening?

Smet: «Ik heb uiteraard een persoonlijke mening, maar als minister van Onderwijs heb ik nog geen mening. Daarvoor wil ik eerst de resultaten van het debat en de commissie afwachten. Mijn persoonlijke mening is hier niet relevant.»

Veto: Ook wat betreft de kunstopleidingen moeten er dus knopen doorgemaakt worden. Wanneer zal daar de kogel door de kerk zijn?

Smet: «Dat willen we eveneens nog voor de zomer beslissen. Wat ook het resultaat zal zijn, het is aangewezen dat dit voor iedereen zal gelden. Anders zal het een onoverzichtelijk geheel worden. De discussie over de integratie heeft juist de transparantie van het hogeronderwijslandschap als doel. Uit het debat is duidelijk gebleken dat enkel Leuven-Limburg pleit voor de volledige integratie van de kunstopleidingen in de universiteit, terwijl heel wat anderen ervoor pleiten dat die opleidingen in de hogescholen blijven zitten en dat er al dan niet

ters | Pascal Smet

HEEFT DIE TIEN PROCENT BELOOFD”

geëvolueerd wordt naar een soort *school of arts*. Daar moet nog wat over gepraat worden. Los van de vraag waar de kunstopleidingen in de toekomst gesitueerd moeten worden, is het ook van belang om na te denken over hoe we verder dienen te gaan met het proces om doctor in de kunsten te worden.»

Veto: *Wat moet er gebeuren met de VUB?*

Smet: «We moeten afwachten in welke mate de gebeurtenissen in Brussel invloed hebben gehad op de inschrijvingen aan de instellingen daar. Brussel is geen onveilige stad, maar iedereen kent daar wel iemand die al eens iets heeft meegemaakt. Ik ben ervan overtuigd dat de VUB een toekomst heeft — ook al zal de universaliteit er in de toekomst wellicht anders uitzien. Een samenwerking met andere universiteiten, in het bijzonder met Gent, dringt zich op.»

Veto: *Denkt u dat de gebeurtenissen in Brussel een grote impact zullen hebben?*

Smet: «Ik hoop het niet, maar ik denk wel dat die gedachte leeft bij iedereen die met het hoger onderwijs in Brussel begaan is. Het is ook van ongelofelijk strategisch belang voor de Vlaamse aanwezigheid in Brussel dat er daar voldoende Nederlandssprekende studenten zijn. Er is natuurlijk niets verkeerd mee om in Leuven of Gent te studeren. Ik heb ook niets tegen mensen die op het platteland wonen, maar ik kan begrijpen dat studenten die meer van afwisseling en uitdaging houden, zich toch eerder aangetrokken voelen tot een stad. En Brussel is wel de enige échte stad die we in België hebben. Met alle respect voor Leuven uiteraard. (lacht)»

TRANSPARANTIE

Veto: *De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) besliste onlangs om het inschrijvingsgeld voor de bijna-beursstudenten te verhogen. Strookt dat met uw pleidooi voor meer gelijke kansen in het onderwijs?*

Smet: «Ik vond dat een raar moment, maar ze hebben dat zelf beslist. Ze hoeven mijn toestemming daar ook niet voor te vragen. Je kan je er vragen bij stellen of het een juiste beslissing was, maar het is niet aan mij om daarover te oordelen. Gelukkig

zie je dat we in Vlaanderen nog altijd redelijk goed zitten in vergelijking met buurlanden, zoals Nederland?»

Veto: *De VLIR wil met deze beslissing onder andere aan u het signaal geven dat ze alle mogelijke inspanningen wil doen om de nodige besparingen te bekomen, ook als dat ten koste gaat van beursstudenten. Begrijpt u die redenering?*

Smet: «Niet echt, neen. Al is het natuurlijk wel zo dat we met een problematische economische situatie zitten en dan moet je keuzes maken. Als ik alles optel wat iedereen mij vraagt, dan zou ik één miljard euro extra op tafel moeten leggen. Bij de laatste begrotingscontrole heb ik 137 miljoen euro extra gekregen, waarvan 125 miljoen naar de lonen gaat van leerkrachten, en 12 miljoen naar de capaciteitsuitbreiding van de scholen. Anderzijds zijn we ook bezig aan een transparantieoefening: we hebben beloofd om minder planlast op te leggen, om de onderwijswetgeving te vereenvoudigen. Na de zomer moeten we normaal gezien een eerste *draft* hebben van de codificatie van alle wetgeving op het vlak van hoger onderwijs; dan kan je nadien ook gemakkelijker vereenvoudigen. Minder planlast zou de instellingen geld moeten opleveren. Bovendien hebben we wel het kliksysteem behouden in het hoger onderwijs. Dat betekent dat er de komende jaren automatisch miljoenen extra zullen stromen naar de werkingsenveloppen van de universiteiten en de hogescholen.»

Veto: *Komt de beloofde tien procent budgetverhoging er nog deze legislatuur?*

Smet: «Ik neem aan van wel. Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V) heeft dat bij de start van het academiejaar in Leuven ook nog eens herhaald. Ik noteer dat dan heel goed. We hebben nooit gezegd dat die verhoging al voor dit jaar zou zijn. Het gaat om 130 miljoen euro, dat is zeer veel geld, en het is de bedoeling dat we dat halen. Het zal een beslissing van de voltallige regering zijn. Veel zal afhangen van de economische situatie.»

Veto: *Naar aanleiding van een uitspraak van vicerector Tine Baelmans in 'Veto' ontstond dit jaar een hele po-*

lemiek rond de zogenaamde verplichte niet-bindende oriënteringsproef. U sprak zich duidelijk uit tegen een dergelijke proef. Denkt u niet dat er drastische maatregelen nodig zijn om iets te doen aan de dramatische slaagcijfers?

Smet: «Ik kan begrijpen dat men pleit voor een dergelijke proef, maar zelf geloof ik er niet echt in. Je neemt een momentopname en dat betekent dat je geen rekening houdt met evoluties. Het is ook een kennisgerichte proef, wat impliceert dat studenten zich kunnen voorbereiden. Bovendien zit je met een soort hellend vlak: wat begint als een niet-bindende oriënteringsproef zou wel eens kunnen evolueren naar een verplichte selectieproef. Het gaat om een sociaal oneerlijk mechanisme, want de zoon van de notaris zal zich niet gehinderd voelen door zo'n test, de zoon van een gekleurde arbeider wel.»

«Dat wil niet zeggen dat ik tevreden ben met de studiekeuzebegeleiding. Als één op twee studenten niet slaagt, dan heb je een probleem. Maar het is perfect mogelijk dat mensen die nu onderscheiding halen, toch niet geslaagd zouden zijn op zo'n oriënteringsproef. In het eerste jaar leer je ook anders studeren, je kan daar begeleiding voor krijgen, je probeert je draai te vinden. Mensen moeten van de gemeenschap toch de kans krijgen om verder te studeren.»

«Ik heb ook tegen jullie vicerector gezegd dat ik mee wil denken over hoe we de studiekeuzebegeleiding zouden kunnen verbeteren. Het heeft geen zin om iemand rechten te laten studeren wanneer het duidelijk is dat die persoon daar helemaal geen aanleg voor heeft. Ik ben dus zeker voor oriëntatie en ik wil zelfs niet uitsluiten dat dat op één of andere manier met een soort diagnostest gebeurt — maar dan een in de ruime zin van het woord, niet alleen gericht op kennis maar ook op vaardigheden, en vooral ook op evolutie. Maar in een dergelijke test kruipt dan ook veel tijd. Het persoonlijk onderwijsdossier (*dat leerlingen volgt vanaf de kleuterklas tot in het hoger onderwijs, red.*) zal daar uiteraard ook een rol in spelen. Op die manier kan je immers evoluties zien en daar kan je veel uit aflei-

den. Ik wil gewoon absoluut vermijden dat er een soort mechanisme van uitsluiting wordt ingevoerd. Dat zou enorm verarmend zijn voor de hele samenleving.»

VERKIEZINGEN

Veto: *Op Vlaams niveau worden de studenten vertegenwoordigd door de Vlaamse Vereniging van Studenten. VVS heeft in het verleden met heel wat problemen te kampen gehad, maar probeert nu opnieuw geloofwaardigheid op te bouwen. Slagen ze daar in?*

Smet: «Ze slagen daar heel goed in. Ze nodigen mij zelfs uit om hun vernieuwd kantoor te openen (lacht). Nee, serieus, de studenten van VVS zijn erg betrokken en ik heb ook gehoord dat zij in de context van het maatschappelijk debat geregeld het lef hebben gehad om te zeggen waar het op staat, wat toch niet evident is in dergelijke discussies met al die associatievoorzitters en rectoren en ander hoogbekleed volk dat soms wel eens durft te vergeten waar het eigenlijk allemaal echt om draait. Ook tegen mij durven de huidige VVS-vertegenwoordigers iets te zeggen wanneer ze het niet met mij eens zijn, en dat op een heel correcte manier geargumenteerd. Dat waardeer en apprecieer ik enorm. Ik denk dat ze zeker opnieuw de draad hebben opgepikt.»

«Natuurlijk zijn we het niet over alles eens, maar dat hoeft ook helemaal niet. Het belangrijkste is dat de relatie correct is en dat we het niet via de media moeten vernemen wanneer zij ergens een probleem mee hebben. Ik heb een absolute

hekel aan communiceren via de media. Ik zeg niet dat VVS niet in de media mag komen, maar er moet eerst wel over problemen gepraat worden.»

«Het feit dat de nieuwe voorzitter van de Europese studentenkoepel uit VVS komt, verleent heel wat bijkomende serieuze aan de organisatie. We hebben nu ook regelmatig overleg met VVS, en dat vind ik heel goed. Ik geloof dat je meer invloed hebt wanneer je heel kritisch en constructief bent dan wanneer je op de barricaden onnozel staat te doen. Als je serieus genomen wil worden, moet je je ook wel serieus gedragen. Wat niet wil zeggen dat ik iets tegen ludieke toestanden heb. Integendeel!»

Veto: *U vroeg vorige week aan de hogescholen en universiteiten om geen examens te organiseren op de dag na de verkiezingen. Waarom vindt u dat belangrijk?*

Smet: «Ik begrijp dat heel wat studenten in de examenperiode wel wat anders aan hun hoofd hebben dan te gaan stemmen. Ik ben zelf ook student geweest. Al was ik toen ook wel een keer kandidaat bij de Europese verkiezingen. Ik was toen nogal streberig aangelegd en ik wou per se onderscheiding, dus heb ik toen een tweede zit aangevraagd. (lacht) Anderzijds begrijp ik ook dat het voor de instellingen niet gemakkelijk is om met examens te zitten schuiven. Ik heb daarom de universiteiten en hogescholen gevraagd om de roosters nog eens opnieuw te bekijken en te overleggen met de studenten. En als er echt een probleem blijft, is er nog altijd de volmacht.»

Flip Kowlier | Kingston aan de Dijle

SOPHIE VERREKEN

Net nu hij het blowen heeft afgezworen, sluit Flip Kowlier zich met zijn nieuwe plaat 'Otoradio' bij de Rastafaribeweging aan. Op zoek naar een verklaring voor zoveel contradictie, gehoorzaamden wij gedwee onze cultuurredactrice. Get up, Stand up, naar Het Depot!

MATTHIAS ADRIAENSEN |

Veto: Vanavond presenteert u uw nieuwe album 'Otoradio'. Bent u zenuwachtig?

Flip Kowlier: «Het is anders, niet meer zo het fysieke gevoel van nerveus te zijn. Mentaal sta je wel scherper, in de zin dat je bijvoorbeeld wat sneller kwaad wordt op je muzikanten.»

Veto: U bent er dan ook even tussenuit geweest. Wilt u met deze plaat laten zien dat u nog leeft?

Kowlier: «Als het even duurt, dan wordt het niet makkelijker. Anderzijds komt een plaat maken altijd wel op hetzelfde neer, ook al gebruik je andere methodes. Maar je weet toch nooit of de mensen je muziek gaan lusten. De voornaamste reden dat ik een plaat maak, is dat ik zo graag wil gaan optreden. Ik heb er natuurlijk ook m'n leven van gemaakt, dus het zou heel jammer zijn mocht ik het niet meer kunnen doen.»

Veto: Het is deze keer een reggaeplaat geworden. In Phara zei u onlangs dat u op zoek was gegaan naar een nieuwe drive. Was dat de hoofdreden voor deze wending in uw stijl?

Kowlier: «Elke plaat zet aan met een bepaald nummer. Bij deze plaat was dat het nummer Otoradio. Dat ging meteen zo goed en het was zo leuk dat ik gelijk wist dat het een reggaeplaat zou worden.»

Veto: In een gesprek met Veto naar aanleiding van uw vorige plaat 'De man van 31' kondigde u aan dat uw volgende plaat niet voor meteen zou zijn. U zei even in de bouw te gaan werken. Zo gezegd, zo gedaan?

Kowlier: (lacht) «Ik had toen inderdaad gepland om te verbouwen, al ben ik dat plan vrij snel vergeten. Het is er dan ook meer op neergekomen dat ik gewoon niets

deed, wat maakt dat ik nog steeds aan het verbouwen ben. Anderzijds ben ik natuurlijk wel wat bezig geweest met m'n gezin, waardoor de tijd voorbijvloog. Ik heb ook wat geëxperimenteerd met dance. Dan zat ik van 's ochtends tot 's avonds in m'n studio beats te maken. Hoewel ik er veel bij geleerd heb, heb ik daarmee eigenlijk niet zoveel bereikt. Op een bepaald moment werd ik wakker geschud, en dacht ik bij mezelf: "Ik zou eigenlijk beter nog eens doen waar ik goed in ben." Ik heb beslist dat ik in de toekomst veel productiever wil zijn. Mocht je me dus nu dezelfde vraag stellen, dan kan ik je zeggen dat het niet meer zo lang zal duren tot m'n volgende plaat.»

Veto: U speelt tegenwoordig ook bas bij Admiral Freebee. Hoe loopt dat?

Kowlier: «Heel leuk. Het zijn toffe mannen. Hoewel Tom (Van Laere, red.) soms wat wereldvreemd is, is hij wree intelligent en een goed songwriter en muzikant. Het is heel leuk om eens te fungeren binnen een groep zonder het geheel te moeten dragen.»

MINDFULNESS

Veto: Anderhalf jaar geleden zat bij Humo een cd van jou aan een lage prijs. Hoe stond u daar zelf tegenover?

Kowlier: «In het begin zijn we als muzikanten wel wat geschrokken van die werkwijze. We wisten niet goed wat te doen. Langs de ene kant werkt dat wel, maar langs de andere kant vind ik dat je muziek op zich moet laten zijn wat het is. Al is de mentaliteit natuurlijk veranderd in de zin dat de meeste mensen niet echt meer muziek kopen. Dit was dan ook een manier om die trend wat te counteren, wat op dat moment ook vrij goed gewerkt heeft. Na

een tijdje werd het echter te veel, en verdween het effect. Waarschijnlijk zitten we nog niet echt aan het ideale systeem. iTunes is dat bijvoorbeeld ook niet.»

Veto: U gaf al meermaals aan geregeld met angst en depressies te kampen, en met mindfulness bezig te zijn. Helpt dit om met uw duivels te leven, of doet u het toch vooral omdat het hip is?

Kowlier: «Ik doe dat al een aantal jaren. Buiten het feit dat het tegenwoordig inderdaad heel hip is, is het iets waarvan je de werking niet kan ontkennen. De attitude helpt me, en ik ben er anders door gaan nadenken. Toen ik er de eerste keer over hoorde, dacht ik — wetende dat het zijn oorsprong in het boeddhisme kent — dat het heel zweverig zou zijn. Maar ik wist dus niet dat boeddhisme eigenlijk heel praktisch gericht is. Het is meer dan louter mediteren, het zijn ook echt oefeningen. Als je erover nadent — en er zijn intussen trouwens genoeg studies naar gedaan — kan je niet anders dan toegeven dat het werkt. In feite komt het bijna neer op 'trek het je niet aan'. Ik ben er niet heel veel mee bezig, maar het heeft me wel geholpen om beter om te gaan met de momenten waarop ik me minder goed voel.»

Veto: Tot slot iets anders: uw vrouw is aan het doctoreren in de biotechnologie. Hoe was uw studententijd?

Kowlier: «Ik kan niet goed studeren. Zolang ik er niets voor moest doen, had ik altijd heel goede punten, en was ik zelfs de eerste van de klas. In het eerste middelbaar had ik voor wiskunde plots nog negenendertig procent. (lacht) Als je er inspanningen voor moest leveren, dan was het naar de zak. Hoewel ik hooguit één herexamen heb gehad, studeerde ik echt niet graag. Op m'n achttiende ben ik dan aan de Antwerpse jazzstudio gaan studeren. Maar dat heeft weliswaar nooit als studies aangevoeld. Er heeft dus nooit veel student in me gezeten.»

Film | Greenberg

Depressies. Liefdesverdriet. Eenzaamheid. Arrogante mensen. Zieke dieren. Irritante kinderen. Abortus. Alcoholmisbruik. Druggebruik. Twijfel. Zelfhaat. Korn. Duran Duran. Neen, van Greenberg werden wij niet bepaald vrolijk.

GEERT JANSSEN |

Ben Stiller speelt Roger Greenberg. Ooit een aanstormend muzikant, nu een somber man in zijn *mid-life crisis*. Ooit verruilde hij Los Angeles voor New York. New York verruilde hij later voor een psychiatrische kliniek. Nu is hij terug in Los Angeles om op het huis van zijn al te succesvolle broer te letten.

Roger schrijft honderden klachtenbrieven aan elk bedrijf dat hem voor de voeten heeft gelopen. Hij durft niet met de auto te rijden. Roger doet alles klungelachtig en hij faalt aan de lopende band. Niet alleen is dit pijnlijk herkenbaar, ook wordt het met bijzonder weinig humor verteld. Beeld u in dat Woody Allen midden jaren zeventig alle grappen in *Annie Hall* geschraapt zou hebben. Zo iets.

Roger bezoekt oude vrienden en jaagt op een nieuw meisje. Ze heet Florence Marr en wordt gespeeld door Greta Gerwig. Florence lijdt aan het verschijnsel *quarter-life crisis*. Ze is al een jaar of vijf afgestudeerd, maar ze heeft geen deftige baan, geen deftige man en geen deftige toekomst. Een mens zou voor minder afdalen in de diepste put aller tijden en er nooit meer uitkomen.

De helft van de film zoeken Roger en Florence troost bij elkaar, de andere helft ruziën ze als kat en hond. "Hurt people hurt people", wordt er ergens gezegd. Typisch.

HALFJOODS

Greenberg werd geregisseerd door Noah Baumbach en Ben Stiller is bepaald overtuigend als halfjoodse loser. De grote held van de film is echter Jennifer Jason Leigh. Deze ietwat obscure actrice produceerde de film, schreef mee aan het verhaal en speelt de rol van de *love interest* van lang geleden die nu kinderen heeft en op punt staat te scheiden.

Deze veelheid geïnvesteerde liefde geeft *Greenberg* veel meer diepgang dan het doorsnee Hollywoodvehikel. Toch lijdt *Greenberg* aan enkele schoonheidsfoutjes. De film duurt minstens een kwartier te lang en van een verhaal is eigenlijk nauwelijks sprake. Daar staat een schitterende soundtrack tegenover, gecomponeerd en geselecteerd door James Murphy, het terminaal hippe opperhoofd van het ongemeen funky LCD Soundsystem.

Conclusie? Niks te conclusie! Wij verlieten de *sneak* van Cinema ZED zwaar gedeprimeerd. Wij strompelden naar huis door de smerige regen. Wij dronken een whisky en staarden de nacht in tot de wereld niet meer bestond. Stomme Roger Greenberg. Stomme Ben Stiller.

WTF?

Regie: Noah Baumbach

Cast: Ben Stiller, Greta Gerwig, Rhys Ifans, Jennifer Jason Leigh

Duur: 107 minuten

Release: nog niet bekend

Kort: tristesse die geen mens begrijpt

ARTSEN ZONDER GRENZEN ZOEKT
STUDENT PROMOTION MANAGERS
VRIJWILLIGERS

VOOR DE **LIVING IN EMERGENCY** TOUR

Artsen Zonder Grenzen zoekt Student Promotion Managers om de film «Living in Emergency» te promoten op de campus tussen oktober en december 2010. De beste Student Promotion Manager krijgt de kans om met Artsen Zonder Grenzen een buitenlands project te bezoeken.

Meer info: www.azg.be

(advertentie)

Beiaardier Luc Rombouts | “Zweven tussen hemel en aarde”

Woensdag vindt het BeiaardfestiBAL plaats, het vijfde beiaardfestival in een Boombaljasje. Mooi, dat zeker, maar ook zinvol. Daarom laten we nu de meester zelf aan het woord, beiaardier Luc Rombouts.

ALEYDIS NISSEN |

Veto: U heeft eerst klassieke filologie en master of business administration gestudeerd. Vanwaar de overschakeling op beiaardiersstudies?

Luc Rombouts: «Puur toevallig. In het middelbaar heb ik piano gespeeld. Toen ik in Leuven kwam studeren, verwaterde dat een beetje. Ik speelde nog wel maar minder intens. Aan het einde van mijn studies had ik weer zin om met muziek bezig te zijn. Ik wilde iets nieuws leren, van nul af aan. In 1983 werd de beiaard

gerestaureerd en uitgebreid tot 63 klokken en werd er een beiaardklas opgericht aan de K.U.Leuven als afdeling van de Mechelse beiaardschool. Op een morgen tijdens het ontbijt op kot las een van mijn kotgenoten een artikel over dit hele gebeuren. Hij dacht dat het wel iets voor mij zou zijn. Ik wist niet wat een beiaard was, maar dacht tegelijk, beiaard, waarom niet? Nu is het beiaardschap nog steeds een bijbaan voor me. Noem het een uit de hand gelopen hobby.»

Veto: Hebt u op goed geluk gesolliciteerd?

Rombouts: «Ja inderdaad. Ik ben sinds 1987 beiaardier. De beiaardier van Tienen ging op pensioen. Ik heb mij toen kandidaat gesteld en ben nu nog steeds stadsbeiaardier in Tienen. In Leuven werd ik toen adjunct-beiaardier omdat er hier al één was. Enkele jaren geleden heb ik dan hier de stads- en universiteitsbeiaardier opgevolgd.»

Veto: Heeft u contact met collegae beiaardiers?

Rombouts: «Ja, zowel los als georganiseerd in de Vlaamse beiaardvereniging en in de klokkenvereniging Campanae Lovanienses, hier in Leuven. We vervangen elkaar en wisselen muziek uit. Met één van mijn collega's, Twan Bearda, vorm ik zelfs een beiaardduo: The Bells' Angels. Dit verwijst enerzijds naar de

Hell's Angels maar anderzijds ook naar de beiaardier die op zo'n zestig meter hoogte net als de engelen tussen hemel en aarde zweeft.»

Veto: Maar contact met het publiek is moeilijker?

Rombouts: «Neen hoor, dat zou je denken. Er is rechtstreeks contact doordat we bij elke bespeeling een torenbezoek organiseren. Maar er is ook onrechtstreeks contact. Het publiek, de inwoners van Leuven, kunnen nummers aanvragen, deelnemen aan een luisterwedstrijd met als prijs een cadeaubon.»

Veto: Kunnen we alle genres aanvragen?

Rombouts: «Neen, veel is mogelijk, ook popmuziek zolang ze voldoende melodieuze is. Voor heavy metal of weirde dingen moet ik passen. Er is muziek die speciaal voor de beiaard is geschreven, die speel ik graag tijdens de zomer. Hele waardevolle muziek. Sinds twee jaar is er in de zomer ook een beiaardfestival: Ladeuze Bells. Naar zo'n festival komt dan ook een publiek dat daarvoor in het bijzonder gemotiveerd is. Tijdens het jaar, op dinsdag en donderdag om zeven uur 's avonds, speel ik echter liever bewerkingen van bestaande muziek. De herkenbare melodie die in deze liedjes ligt, van Bach tot the Beatles, Billy Joel en andere oldies van de jaren zestig tot en met tachtig maakt meer los bij het publiek.»

BeiaardfestiBAL, woensdag om 19u op het Ladeuzeplein

“Met één van mijn collega's vorm ik zelfs een beiaardduo: The Bells' Angels”

STEPHANIE VERBEKEN

Vuile manieren in Het Depot

Radio Modern streek afgelopen vrijdag neer in Het Depot, om aldaar mee The Summerbreak te vieren, een laatste stevig feestje voor het zomerseizoen intreedt. De affiches beloofden ons 'ne vuilen avond'. Niets was minder waar.

HERLINDE HIELE & ERIC LAUREYS |

Radio Modern, dat zijn de dj's met grammofoonspelers en 78-toerenplaten die het publiek laten swingen op charleston, swing en rock 'n roll. Feestjes waar het even voelt alsof je rondwaart in de twinties. Radio Modern, dat is uitgedost in opvallende jurken op rode stiletto's het nachtlevens induiken. Radio Modern, dat is dansen tot je er bij neervalt. Tenminste, dat dachten wij.

Op Ne Vuilen Avond ging het er echter lichtjes anders aan toe. Wij wandelden, aldus geschoeid op rode hakken, Het Depot binnen, klaar om een stevige danspas te placceren. Eenmaal binnen, stelden wij twee dingen vast: dat er niets te dansen viel en dat niemand anders zich zo vestimentair had laten gaan als wij. Een lichte schaamte overviel ons, terwijl we plaatsnamen in een zetel en afwachten wat de avond brengen zou.

DIOS

Armando Dios, u kent hem wel, de kleine charmezanger in een rolstoel, was de gastheer van de avond. Zijn praatjes werden afgewisseld met die van Jan Desmet, ook wel bekend van de Nieuwe Snaar, maar nu dus presentator en gelegenheidsmuzikant. Beide heerschappen kondigden aan de lopende band goochelaars, circuskunsten en schoon madammen aan. Une revue jamais vue. Wij waanden ons in een Parijs cabaret, ergens halfweg tussen de Grooten Oorlog en de Duitse bezetting.

Laat het aftandse Depot nu net de plek zijn waar zo'n jarentwintigcabaret absoluut geloofwaardig oogt. Als de organisatoren er de volgende keer aan zouden denken dat Coca Cola-automaten met een irritant flitsend neonlicht in de roaring twinties nog niet bestonden, dan zal het plaatje helemaal kloppen. Voor het overige zat de sfeer wel goed. Vooral dan bij het mannelijke deel van het publiek, het moet gezegd. Er was Red Juliet, die de mannen gewillig onder haar rok liet gluren. Er waren Les Tintontettes, die — u had het al begrepen — na een ingewikkelde stripteaseact met hun ontblote borsten stonden te zwaaien. Gejoel in de zaal, uiteraard. Wij hopen vooral dat de dames er een stevige cent voor opstrijken. Toch hadden alle acts iets amateuristisch. Stunts werden gebracht door artiesten die niet aan de bak geraken in reguliere circusmilieus en ontblote borsten zijn dan een gemakkelijk doekje voor het bloeden.

Misschien lag het aan ons, maar wij vonden de hele avond verre van opwindend. Tussen de goochelaarskunsten en de blote borsten door, konden wij een geeuw niet onderdrukken. Tijdens de pauze draaide Mister Bakelit enkele van zijn bakelieten platen. Wij keken geamuseerd toe hoe een enkel koppel de show stal met een sterk staaltje rock 'n roll en besloten dat we nog eens zouden terugkomen als Radio Modern haar vuile manieren achterwege zal laten en terug old school platen zal draaien. Dan zal er gedanst worden, en er zal vreugde zijn op aarde.

De toekomst van de dans

De studenten van de internationaal gerenommeerde dansschool P.A.R.T.S. toonden vorige week enkele afstudeervoorstellingen in STUK. Op de eerste avond stonden vier eigen creaties geprogrammeerd, op de tweede avond werd met 'Drumming' een duik genomen in het repertoire van Rosas.

FILIP TIELENS |

Voor wie niet meteen thuis is in de hedendaagse dans, even een kleine introductie. Anne Teresa De Keersmaeker moet bij u zeker een belletje doen rinkelen. Zij is samen met ondermeer Alain Platel en Wim Vandekeybus één van de absolute iconen en grondleggers van de hedendaagse dansscène die zich in de jaren '80 in Vlaanderen ontwikkelde. Met haar gezelschap Rosas heeft ze in de laatste drie decennia een groot dansrepertoire opgebouwd. In 1995 stichtte ze samen met operahuis De Munt de Performing Arts and Re-

search Training Studios — kortweg P.A.R.T.S. — waarin om de twee jaar nieuwe danstalenten worden opgeleid. Begin mei werden 36 nieuwe dansers (waaronder 8 Belgen) gekozen uit meer dan 900 kandidaten van over de hele wereld. Ondertussen studeren dit jaar twintig dansers van de achtste generatie af. Twee luiken van een heuse graduation tour die de grote namen van morgen over heel Europa brengt, waren afgelopen week te zien in STUK.

De vier eindwerken op de eerste avond werden telkens gebracht door een kleine cast. In Copying onderzoeken twee dansers wat het

betekent om elkaar te imiteren. Soms gebeurt dat onbewust, zoals in wat kinderen van ouders leren, maar vaker ook erg bewust: het is een veilige manier om niet uit de toon te vallen. Wanneer de ene danser van stijl verandert, volgt de andere bliksemsnel mee. Allebei dragen ze een groene tenue, als waren ze ziekenhuisbacteriën die zich van de ene naar de andere patiënt overzetten en hen dezelfde ziekte bezorgen.

Anne Pajunen danst solo. Deze blonde Finse heeft een al even blonde snor opgeplakt en neemt allerlei typisch mannelijke poses aan. Later heft ze, schijnbaar zonder reden, een lied aan, en danst ze op een Oost-Europees muziekje dat uit een mannenkroeg lijkt te komen. The Man mist echter coherentie om echt te kunnen boeien.

Interressanter is Montage For Three, een duet waarin Daniel Linehan en Salka Ardal

Rosengren de poses van mensen op foto's exact nabootsen. Door hun lichaamsprecisie en geaatscontrole levert dat vaak grappige momenten op. De schriële Linehan zagen we in eerder werk al eens een half uur (!) om zijn as draaien, terwijl hij bleef praten. Iemand om in het oog te houden.

Na de pauze toonden drie dansers Paper Plane. Met steeds minder passen proberen ze een gelijke afstand tot de overkant af te leggen. Eenvoudig, maar het werkt. Ze laten ook projectoren tot leven komen door hen een stem te geven. De sfeervolle belichting kon de ad-hoc-fragmenten echter niet helemaal aan elkaar lijmen. Al eindigt Paper Plane wel mooi wanneer een danser vanaf het balkonnetje boven de scène in de Soetezaal een lied van Nick Cave op gitaar speelt, terwijl de twee anderen onder hem lijken te soezen in het gras.

WAT STOND ER VAN 'T JAA

Wij kennen u, lieve lezer. Ge hebt 't hele jaar geen cursus opengedaan en nu moet ge uw achterstand op een maandje blok inhalen. Zo mogelijk nog erger: ge hebt van 't hele jaar geen Veto opengedaan en nu moet ge uw achterstand op een weekje inhalen. Wij zien u echter graag. Vandaar, speciaal voor u: een samenvatting, luie kloot!

VETO 01 - 22 SEPTEMBER

Jaargang 36: *fuck yeah!* *** Rector M opent het academiejaar, Museum M zijn deuren. *** Bij het eerste speech LOKO-chef Jonas Boonen over doordachte specialisatie, bij het tweede knipt prinses Mathilde een lintje door. *** Het museum serveert speciaal gebrouwen Rogierbier, de unief houdt het bij wijn. De kater ligt nog vers in ons geheugen maar de rest lijkt al lang geleden. *** Godfried Danneels is op dat moment nog aartsbisschop, kan je nagaan! *** Onderwijsminister Pascal Smet komt uit de kast dat hij vroeger een grote onderscheiding heeft gehaald. *** Hij stalkt onze redactiesecretaris nog steeds "om eens naar mijn grote onderscheiding te komen kijken." *** "Ik heb Veto toen veel en graag gelezen," bekent Jan Hautekiet over zijn studententijd. *** Hoe zit dat bij u?

ANDREW SNOWBALL

VETO 02 - 28 SEPTEMBER

Dronken studenten zetten Leuven op stelten alsof er nooit een tweede zit is geweest. *** "Wat moet het vreselijk zijn om in uw schoenen te staan," verwijt onze redactiesecretaris onderwijsminister Pascal Smet. *** De minister stalkt onze redactiesecretaris nog steeds "om eens naar mijn schoenen te komen kijken." *** "Ik heb een ongelofelijke moederdrang," bekent de Leuvense sirene Selah Sue over haar kinderwens. *** Wat moet het vreselijk zijn om in haar schoenen te staan. *** Dat bisschop Vangheluwe ook een kinderwens heeft, is dan nog niet geweten. *** De crisis raakt de studenten niet. *** Wat een toeval: Selah Sue raakt ons ook niet. *** Wim Opbrouck bekent dat De Dolfijntjes wel eens een rif van Deep Purple gestolen hebben. *** Houd de dief!

VETO 03 - 5 OKTOBER

Op de opening van het academiejaar van de Associatie K.U.Leuven zegt onderwijsminister Pascal Smet dat iedereen zijn duit in het zakje moet doen om te besparen. *** Neen, Pascal, niemand bij Veto wil naar uw zakje komen kijken. ***

Rector Waer wil meer wijven in de Raad van Bestuur van de unief *** Wat een *player!* *** Een Joods student verklaart nog regelmatig met de Holocaust bezig te zijn. *** Een Spaans erasmusstudent verklaart het Spaanse klimaat toch te missen. *** Zo is Leuven de thuis van iedereen en van niemand. *** Brahim covert Jasper Erkens in Het Depot. *** Dat heeft dus niets meer met muziek te maken! *** De Heideroosjes sluiten niet uit dat ze in de toekomst een *jazz ballad* gaan maken. *** Ook dat heeft niets meer met muziek te maken.

VETO 04 - 12 OKTOBER

Onderwijsminister Pascal Smet stuurt zijn hartelijke groeten naar onze redactiesecretaris. *** Grote liefde zal het nooit worden tussen die twee. *** Arme Pascal. *** Veto vergelijkt broodjes en vreet zich een indigestie. *** Gerda Goemans is 72, studeert filosofie en is destijds

bijna op de Olympische Spelen van München geraakt. *** Respect! *** Radio Scorpio wordt dertig. *** Radio Scorpio studeert niets en doet niet aan sport. *** Geen respect dus. *** "Zoveel bier en seks!" Felix Van Groeningen vindt *De helaasheid der dingen* een ideale film voor studenten. *** Bent Van Looy dacht als kind elke dag aan aan Michael Jackson. *** Het omgekeerde is waarschijnlijk ook waar. *** Tenzij Bent een lelijk kind was. *** Zou Pascal Smet een lelijk kind geweest zijn? *** Zou hij daarom onze redactiesecretaris stalken?

VETO 05 - 19 OKTOBER

Arthouse-cinema Studio Filmtheaters gaat sluiten. *** Julie De Fraeye is de nieuwe voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten *** Ja, het slecht nieuws stapelt zich op deze week. *** De West-Vlaamse postrockers van Tomàn counteren dat: "In België mag je sowieso niet klagen als artiest." *** Een diëtiste raadt studenten af in de Alma te eten. *** In Leuven mag je sowieso niet klagen als student. *** Anders wordt Julie De Fraeye boos. *** Veto schrijft iets over poëzie. *** De lees-

cijfers kelderen. *** Josse De Pauw spreekt lovend over de Mexicaanse drugskartels. *** De leescijfers stabiliseren. *** Josse zou graag doodvallen op de planken. *** Wij zouden graag eeuwig leven met drie dozijn blonde bimbo's. *** *You can't always get what you want*, Josse. *** Dat geldt ook voor jou, Pascal.

VETO 06 - 26 OKTOBER

In het zesde nummer van Veto kijken we binnen in de Evangelisch Theologische Faculteit van Leuven en lezen we op dezelfde pagina dat ook mannen aan paaldansen doen. Een sterker contrast lijkt moeilijk denkbaar. *** Mobiliteitsproblemen teisteren de Leuvense binnenstad. Vooral de bussen zitten overvol en moeten dus vaker rijden. Oorzaak van dit alles: de gratis buspas. Weg ermee! *** In het wekelijkse preses-interview vertelt Babylonpreses Jelle Mampaey open en bloot over zijn geslachtstwijfels en zijn verloren jeugd. *** Gratis knuffels en een goedkoop avondmaal waren ook dit jaar opnieuw te vinden op de 24 urenloop, die door Appolloon gewonnen werd. *** Dat recensies in Veto vaak voor de grote doorbraak kunnen zorgen, is een publiek geheim. Nu weten *Isbells*, *Customs* en Pascal Smet meteen ook aan wie ze hun succes te danken hebben.

VETO 07 - 9 NOVEMBER

"Smet blaast warm en koud," staat te lezen op de voorpagina. De beleidsnota van de onderwijsminister roept weinig enthousiasme op in universitaire kringen, vooral omwille van de vele besparingen. *** Ook onze redactiesecretaris is nog steeds niet bijzonder enthousiast. *** Onderzoek van Veto leert dat de decibels in de Leuvense cafés al wel eens de pan uit swingen. *** Geluids-overlast is het nieuwe roken. *** "Pedagogen raken sneller aan een lief dan Winezen." Een greep uit het presesjargon door Joris Diels. *** Tevens terug te vinden in dit nummer zijn mooie beloftes van de burgervader van Leuven, Louis Tobback. Die belooft alvast een nieuwe fuifzaal als iemand hem maar de juiste locatie toont. Het oude stadhuis ziet er dezer dagen anders wel vrij verlaten uit, denken wij.

VETO 08 - 16 NOVEMBER

Een interview met Veto en plots ben je in heel België bekend. *** Dat moet zo ongeveer het plan zijn van de heer Howard Gutman a.k.a. de ambassadeur van de Verenigde Staten. Hij belooft plechtig om elk dorpje in België te bezoeken. *** De Mexicaanse griep slaat toe aan onze universiteit. Nieuwe kraantjes worden geïnstalleerd, niemand die weet hoe ze werken. *** De middenpagina wordt gevuld met artikels over Erasmus en Bloedserieus. Over Erasmus bestaan er merkbaar nog

wat twijfels bij de studenten; Bloedserieus blijkt daarentegen wederom een groot succes. *** Nog een groot succes was LOKOmotion, althans voor de studenten. LOKO zelf hield aan de hele party een financiële kater over. *** "Een pinguïn met een gebroken poot komt gegarandeerd in het journaal," dixit Stefan Blommaert. *** *Amen to that.*

VETO 09 - 23 NOVEMBER

"Prijzen Alma blijven stijgen," prijkt op de voorpagina. *** Wie gedurende het hele jaar wenst warm te eten in de alma, betaalt tegenwoordig al gemakkelijk 520 euro extra. *** O moeder, vergeeft ons! Op pagina vijf wordt er zowel geschreven als getekend over porno. *** Wij leiden uit het artikel vooral af dat er slechts weinig negatieve gevolgen zijn verbonden aan het kijken van porno. *** Wij laten ons dus niet tegenhouden. *** Red de Studio's! Toen iedereen er nog in geloofde dat dat mogelijk was. *** Toch is het de achterpagina die de aandacht van de meeste lezers trekt: Isolde Lasoen. *** De interviewers zijn er nog steeds niet goed van. *** Pascal Smet is *not amused*

VETO 10 - 30 NOVEMBER

De vernieuwde lerarenopleiding zit in de lift! *** De problemen van de SLO echter ook. *** Stress, *burnout*, stoffong: *you name them!* *** Veto interviewt ingenieur doctor doctor professor erector associatievoorzitter baron André Oosterlinck. "Den Oosterlinck beslist niks!" *** Zo hoort u het eens van de man zelf. *** Uitkijken, fietsers, Leuven blijkt gevaarlijk. *** Ook niet-fietsers moeten oppassen. *** Baron Oosterlinck, stoffong, Pascal Smet: *you name them.*

VETO 11 - 7 DECEMBER

Campus Kortrijk richt vanaf volgend jaar brede bachelors in. Studenten kunnen er in hun bacheloropleiding een minor kiezen die kan leiden tot een volwaardige master binnen een andere faculteit. *** De KULAK als voorloper van de flexibele universiteit of gaat het eerder om een wanhoopsactie van een zieltoegende campus? *** Een wanhoopsactie van een zieltoegende campus, natuurlijk. *** De Leuvense studentenvertegenwoordigers gaan betogen tegen de stad Leuven. LOKO wil een studentvriendelijker beleid, want de studenten kregen geen fietsrace en televisiezender EXQI kreeg wel een fietsrace. *** "Zij zijn groot en wij zijn klein en dat is niet eerlijk," zeurt studentenleider Bonas. *** Verder laat Barbara Pas (Vlaams Belang Jongeren) in een dubbelinterview met Dimitri Nicoli (Jong Gezond Verstand) weten dat "wat voor de ene racisme is, voor de andere vrije meningsuiting is." *** Zoals Pascal Smet voor de ene een onderwijsmi-

JOACHIM BECKERS

nister is en voor de andere een *vorte homoseksiefiel*.

VETO 12 - 14 DECEMBER

Veto laat zijn licht schijnen op de voorstellen van de VLIR om het inschrijvingsgeld tegen 2010 te verhogen. Beursstudenten en bijna-beursstudenten zijn de dupe. *** Zullen de studenten actie ondernemen? *** En Pascal Smet? *** Voor een studentvriendelijker beleid krijg je studenten alvast niet op straat, zo bleek uit de lage opkomst bij de betoging van een week eerder. *** Met de blokperiode in het vooruitzicht gaat Veto in op de bijzonder interessante thematiek examens *** Wij vinden examens voor de *minsens te kluten*. *** Professor Tytgat stelt ons gerust: "Niet iedereen zit aan de speed of de rilatine." *** Ook brengt Veto Sossen en Tsjeven bij elkaar. Pieter Marechal (Jong CD&V) en Anke Gittenauer (Animo) gaan in gesprek over de ideale samenleving. *** Pieter laat er alvast geen twijfel over bestaan: "Wij werken niet met een ideaalbeeld." *** Veto wel hoor. *** Vrouwelijk, blond, strak, jong en gewillig.

CHRISTINE LAUREYS

VETO 13 - 8 FEBRUARI

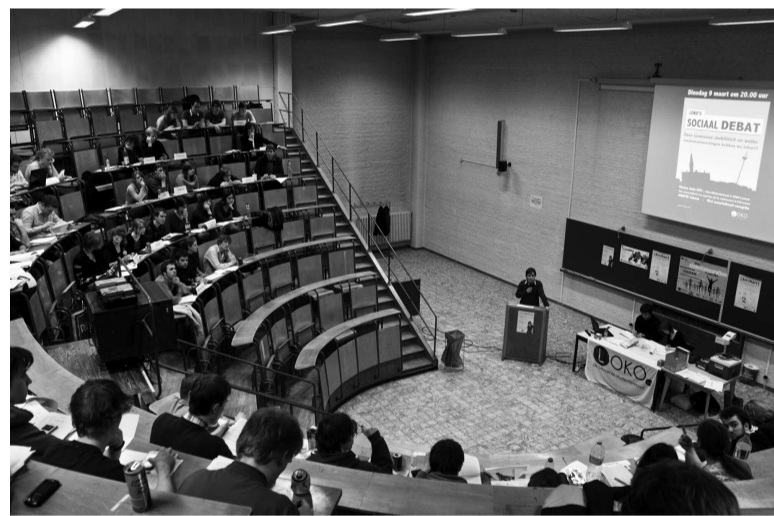
Heugelijk nieuws! Onze nieuwe layout ziet het levenslicht. Het is strak, strakker, strakst. *** Helaas niet vrouwelijk, blond, jong of gewillig.

WIE EIGENLIJK IN DE VETO?

*** Ondertussen eert onze unief 'het kind' op zijn jaarlijks patroonsfeest. *** Bisschop Vangheluwe zit er waarschijnlijk voor iets tussen. *** Professor Colclough van de universiteit van Cambridge ontvangt een eredoctoraat voor zijn onderzoek naar *Education for all*. *** Hij is ervan overtuigd: "Onderwijs is het beste middel tot sociale mobiliteit." *** Sociale mobiliteit, allemaal goed en wel, maar levert studeren ook een job op? De werkloosheidsgraad bij pas afgestudeerden steeg met 26 procent tegenover vorig jaar. *** "Toch moet gezegd worden dat je met een diploma nog altijd werkzekerder bent dan zonder," nuanceert Joost Bollens van het HIVA. *** *Veto* meldt ook een tweede verontwaardigende stijging. Die van het aantal seksverslaafden.

VETO 14 - 15 FEBRUARI

LOKO gaat misschien het NSV! erkennen. *** Na een erkenning in Gent is Leuven aan de beurt. ***

FREDERIK LEYS

Nils Schillemans, voorzitter van NSV!, is alvast blij met het vooruitzicht: "Een erkenning door LOKO is een keurmerk." *** Net als de swastika. *** *Nope*, wij zijn de diefstal van een volledige oplage en twee dagvaardingen nog niet vergeten. *** *Veto* buigt zich verder over het taalbeleid aan de K.U.Leuven. Patricia Ceyskens (VLD) is kritisch: "Er wordt soms schabouwelijk lesgegeven." *** Geert Buelens, schrijver van het essay *Tot de Vierde Macht* vindt dat de huidige media gebaseerd zijn op een businessmodel en dat er geen sprake is van zelfkritiek. *** De professor maakt ook graag komaf met hardnekkige clichés: "Geen enkele krant in België is links." *** *Trust us*: bij *Veto* hebben we geen idee wat een businessmodel is. *** Tenzij dan harde valuta omzetten in vloeibare alcohol.

VETO 15 - 22 FEBRUARI

Een zwarte hoofding. *** De extreem-rechtse studentenvereniging NSV! wordt erkend door de Leuvense studentenraad en ontvangt vanaf nu subsidies. *** Verder rommelt het in onderwijsland. De Specifieke Lerarenopleiding (SLO)

kampt nog steeds met kinderziektes en het academiseringsproces groeit uit tot dikke academiserie. *** Hoog tijd voor *Veto* om aan dat laatste een reeks te wijden. Aflevering 1: Vertaler-tolk wordt toegepaste taalkunde. *** Wie wordt er beter van? *** *Veto* laat ook een activiste van de Revolutionary Association of Women of Afghanistan aan het woord. Ze is sceptisch over de Afghaanse democratie: "Het volk heeft geen stem, de VS wel." *** Wie solliciteert voor een stageplaats kan maar beter Joris heten dan — pakweg — Abdul.

VETO 16 - 1 MAART

De KHLLeuven is in nood. Het nieuws slaat in als een bom. *** Ogenblikkelijk wordt een reddingsplan opgesteld, met als voornaamste maatregel: de studentenkaart kost 25 euro. *** Een zwarte dag voor de democratisering van het onderwijs. *** Al een geluk dat er in *Veto* 16 ook informatie staat over

ten, proffen en misschien zelfs studenten een Martin Stone'tje. Overwerkt zijn is dus de oorzaak van plagiaat. *** Van ons wordt ook veel gevraagd, en er is ook veel concurrentie, maar toch blijven wij *lijk* kei-origineel. *** Ook kei-origineel is Nadia Fadil die het heeft over allochtonen. Of neen, ze heeft het zéker niet over allochtonen. *** Wow, verwarring troef. *** Yevgueni vraagt zich dan weer af wanneer het potsierlijk gaat worden. *** Eum. Nu? *** *Veto* vraagt zich af wanneer de VTK-revue potsierlijk geworden is. *** Vanaf de eerste seconde?

VETO 18 - 15 MAART

15 maart is de dag waarop *Veto* een interview heeft met de Amerikaanse president Barack Obama. In een uiteenzetting van een uur beantwoordt hij de vragen "Hoe heeft u Michelle leren kennen?", "Draagt zij sexy lingerie?" en "Wat gebeurt er als Willy Claes een atoombom laat droppen op Washington?" *** Helaas verhindert de staatsveiligheid de publicatie van dit razend interessante interview. *** Wat er wél in *Veto* 18 staat, blijkt al even interessant: de Bondgenotenlaan is vervuild en studentenvertegenwoordigers kunnen een aardige duit opstrijken voor hun vertegenwoordigingswerk — als ze het goed aan boord leggen, tenminste. *** Voorts geeft Freddy de Vadder een lekker interviewke en Gianni Marzo van Isbells blijkt ferm last te hebben van diarree. *** Spetterend nieuws, *quo?*

VETO 19 - 22 MAART

Veto loopt de studentenmarathon op doping. *** Na inname van dergelijk stimulerend spul verdwijnt ons penske als sneeuw voor een hittegolf en spurten wij naar de spreekwoordelijke overwinning. *** Nadien worden wij impotent, moeten wij veel geld betalen aan onze vrouwen — die seksueel niet langer gestimuleerd worden en bijgevolg het hazenpad kiezen — maar genieten wij nog steeds na van die ene overwinning. *** Bruno Vanden Broecke heeft het over zijn ontmaagding — door Hugo Claus, nota bene. "Hugo Claus is voor mij echt een fontein waaraan steeds weer zo'n brede stroom is ontstegen." Ja, santé! *** O, en er wordt betoogd voor meer geld voor hoger onderwijs. Naar 't schijnt heeft Pascal

Smet al het geld verbrast in de Key West. *** Pascal is overigens niet ontmaagd door Hugo Claus. *** Ook Vangheluwe ontkent alle betrokkenheid.

VETO 20 - 29 MAART

Veto gaat een stevig debat aan over de toekomst van het hoger onderwijs en begint met de tweejarige master en de invoering ervan. De studenten blijken nog niet zo gewillig als de decanen het zouden willen. *** Het inschrijvingsgeld voor bijna-beursstudenten aan alle Vlaamse universiteiten wordt opgetrokken. Het betreft opnieuw een zwarte dag voor de democratisering van het onderwijs. *** We reizen naar de oma van onze gewaardeerde medewerkers Jelle en Els, alwaar zij interessante uiteenzettingen geeft over de kersenboom en over het hele academiseringsproces.

VETO 21 - 19 APRIL

De *Veto* van 19 april krijgt abusievelijk het opschrift van 19 maart. Verontruste lezers bellen naar de redactie om te vragen waarom wij plots niet meer achterlopen op de gebeurtenissen. *** Jan Declair is alomtegenwoordig. Zijn foto siert pagina één, pagina vijftien en pagina zestien. *** Critici vinden dit van het goede te veel. *** LOKO overweegt om tegen de gratis buspas te pleiten, omdat deze zou leiden tot overvolle bussen. *** Critici vinden dit absurd. *** Rector Mark Waer is eindelijk bijna klaar met zijn langverwachte herstructureringsnota. *** Critici maken de nota met de grond gelijk. *** Andere zaken waarop deze week kritiek wordt geleverd: ongezonde gsm-straling, de haiku's van Van Rompuy, het nieuwe jobstudentenvoorstel van Madame Non, het universitaire zebraavensbeleid, de schrijfsels van Geert Buelens, LOKO's Algemene Vergadering, het Babylontoneel, een klaarkomende straathond en Studio 100. *** Een goede *Veto*, noemen wij dat. *** De critici spreken ons niet tegen.

VETO 22 - 26 APRIL

Het Leuvense studentenblad publiceert twee volle pagina's met interessante mandaten bij de studentenraad LOKO. *** Het Leuvense studentenblad publiceert op de tweede bladzijde een artikel over de verkiezingen bij de studentenraad

LOKO en sluit af met de werve(le)nde woorden "Stel je gewoon kandidaat voor een mandaat!" *** Het Leuvense studentenblad publiceert een vijfdelige reeks over de geneugten van het medebestuur. *** De Leuvense studentenraad vraagt het Leuvense studentenweekblad om voortaan wat meer moeite te doen om de studentenvertegenwoordiging te promoten. *** Iedereen doet een Congo-special, dus wij ook. *** Primeur! De Freddy gaat over politiek. *** The Van Jets gaan de bezinnende toer op: "In het rond neuken is leuk, maar je wint er niets mee." *** Gesnopen, Pascal?

VETO 23 - 3 MEI

Jan Smets, extern lid van de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven en directeur van de Nationale Bank van België, zegt over de tweejarige master wat wij al maanden zeggen: "Studenten zullen niet beter opgeleid zijn door in vijf jaar te krijgen wat ze nu in vier jaar krijgen." *** Het nieuwe cultuurbeleidsplan is ambitieus. *** Knack-journalist Stijn Tormans werd verliefd op de journalistiek toen hij voor *Veto* schreef. *** Meestal worden *Veto*-medewerkers gewoon verliefd op elkaar. *** De achterpagina is naar Geerts eigen zeggen zijn beste achterpagina ooit.

VETO 24 - 10 MEI

Een onthullende voorpagina! Er is dan toch geen verkrachter aan het werk in de Leuvense binnenstad. *** Ergens loopt er wellicht een gefrustreerde tietenknipper rond. *** Een pastoor, vermoeden wij. *** Freddy laat weten dat hij er voor niets tussen zit. *** Ook Pascal Smet is onschuldig. *** Nieuw verkozen voorzitters laten zich graag interviewen: Dennis De Roover gaat LOKO voorzitten, Bert Vandenkendelaere gaat het proberen bij de European Students Union. *** Die andere voorzitter, Bart De Wever, heeft het over de oude Romeinen. *** "Hij was een redenaar, een bevelhebber, een man van het volk, maar ook een tiran. Hij kan zelfs gezien worden als een homo-icoon." Het gaat over Julius Caesar. *** Rik Torfs geeft aan dat er niet aan ééndagspolitiek mag worden gedaan. *** Rik Torfs is duidelijk geen man van het volk.

VETO 25 - 17 MEI

Lady Linn biecht haar pornoverleden op. *** Pascal Smet biecht zijn pornoverleden op. *** Flip Kowlier biecht zijn pornoverleden op. *** Katlijn Malfliet biecht haar pornoverleden op. *** Krakkers biechten hun pornoverleden op. *** Wat er echt in *Veto* 25 staat, kan u elders lezen in de vod die u vastheeft.

GEERT JANSSEN, FRANK PIETERMAAT, ELISABETH VANDERVEKEN, JEROEN DEBLAERE & MAUD OEYEN |

STEPHANIE VERBEKEN

“GEEN MENS PIST ILLEGAAL”

BAS VAN DEN BOGAERT

Als bij Leuvense studenten de nood het hoogst is, smokkelen ze vaak een balpen mee op het toilet. Om er hoogst origineel de deur mee vol te krabbelen, publiek uit de biecht te klappen over allerlei wc-verhalen of met grote letters hun diepste gevoelens en gedachten te declameren. Veto zat ook met een grote boodschap en vertrok op expeditie langs allerlei kleinste kamertjes. Klein, groot, ongezellig, in aula of Alma; op zoek naar de mooiste wc-boodschappen.

PIETER HAECK, BAS VAN DEN BOGAERT & LAURENS CERULUS |

“Beste toiletdeur, het is nu 3 februari 2006, 13u53 en over enkele minuten begint mijn laatste examen en krijg ik hoogstwaarschijnlijk mijn zesde buis.” Generaties en generaties studenten hebben op cruciale momenten in hun leven wc-brillen versleten en de vele data op allerlei toiletdeuren liegen er dan ook niet om. Ergens in de donkere krochten van het mannelijk sanitair van het Van Den Heuvelinstituut wordt zelfs een rukkalender bijgehouden: 03-12-07, 12-01-08. Welke nobele lozing men ook verricht op het toilet, het inspireert velen tot een beschouwelijke boodschap: “Ik zou in een drukkerij moeten werken”, “I love kooikakken”, de sociaal geëngageerde uitroep “Geen mens pist illegaal” en “Er ligt een

soa'tje op de bril.”

Als de drukkerij overuren maakt, dan komt men zelfs toe aan een ware filosofische overpeinzing: “Robin Hood is een herder”, “Onze dromen passen niet in stemhokjes, wel in wc-hokjes”, “A moeder is ne metser” en “Beerschot is de ploeg van 't Stad” met bijhorende oeverloze discussies. Als het moet, wordt het kleinste kamertje zelfs even omgetoverd in een zelfhulpgroep, waar mensen met plezier elkaar een handje toesteken: “Ik zoek om het even welk werk”, “Wat zijn jullie nummers voor Euromillions?” of “Uw mama is een papa.”

“Ik zou in een drukkerij moeten werken”

EZECHIËL

Een zeldzame ziel is klaar voor een vleugje fabelachtige poëzie in deze kille en koude omgeving en pent vlijtig de mooiste verzen neer: “If you don't know what port you sail for, no wind is favourable” of “Float like a butterfly, sting like a bee, your hands can't get what your eyes can see” en soms dwaalt er zelfs een vleugje religiositeit neer in de pot onder de woorden “Oordeel niet wat gij niet kent (Ezechiël 12:6)”. Eén zonderling doet aan diepgaande zelfbevraging met de woorden “Zever op een toiletdeur, wat hebt ge daar nu aan?”, terwijl de gemiddelde Erasmus-student zich nog blijkt te verliezen in allerlei taalproblemen: “No comprehendo”.

De plee is ook het ideale strijdtoneel voor halve voetbalhooligans, de beide seksen en nog andere rivaliserende clans die elkaar totaal de vernieling in willen schrijven. “BXL is een boerengat! Eerst vond God de

vrouw uit, toen had hij een beter idee!” Of wat dacht u van deze? “Bewijs dat vrouwen slecht zijn: vrouwen = geld x tijd, en tijd is geld, dus vrouwen = geld in het kwadraat, en geld is bron van alle kwaad, dus vrouwen = kwaad in het kwadraat.” Voor de vrouwelijke sekse een hoopje lezersbrieven prepareert, even de korte opmerking dat Veto hier geen letter mee te maken heeft. Vrouwen blijven, na empirisch onderzoek, trouwens veel minder begaafd in de edele kunst van het bekladden van toiletdeuren. Na een handjevol universiteitsgebouwen bleek de citaten-

vangst in de vrouwentoiletten immers uiterst mager.

VERDWIJNEN

Toiletpoëzie is trouwens een met uitserven bedreigde soort, nu de universiteit vastbesloten lijkt om ons comfortabele nieuwe brillen en fancy nieuwe deuren aan te bieden. Dus al te vaak, wanneer je perst en drukt, word je geconfronteerd met een onbeschreven blad dat amper vertier biedt aan de lijdende student, terwijl de oude deuren, beschreven en doorleefd, genadeloos uit hun hengsels worden gerukt. Ontboezemingen van zo ongeveer een halve eeuw oud verdwijnen stelselmatig uit het collectief geheugen. “Ik wil anaal ontmaagd worden”, “Ik ben zo zat als een hoer”, “Stoeit het, dan boeit het” en andere tijdloze uitspraken zijn dan ook een prooi voor de vernieuwingsdrang van onze Alma Mater. Over enkele jaren zal geen enkel student meer het nobel advies “Shower once a week, but never clean down under” kunnen aanschouwen. Zonde.

De koude wc-bril inspireert immers blijkbaar ook om allerlei wanhopige kreten tot warmte en genegeheid te lanceren. Telefoonnummers bij de vleet en een overvloed aan verwijzingen naar de vleselijke daad illustreren de frustraties van de Leuvense student. “I feel lonely...” wordt in het mannensanitair sarcastisch beantwoord door “Ik denk niet dat hier veel vrouwen komen”, terwijl elders de veel directere woorden “Blonde jongens neuken is mijn hobby” terug te vinden zijn.

Afsluiten doen we, lieve lezer, met volgend toiletmoepje: “In Blankenberge hadden ze van 't weekend een Antwerpenaar nodig, ze hadden immers iemand nodig met een groot bakkes om een walvis te reanimeren.” Wij wachten in spanning op furieuze lezersbrieven uit 't Stad.

BAS VAN DEN BOGAERT

BAS VAN DEN BOGAERT

HET MONUMENT PIETER DE SOMER

Staan op de schouders van reuzen. Het is een uitspraak die al een tijdje meegaat binnen de wetenschap. De K.U.Leuven herdenkt volgende maand de 25e verjaardag van het overlijden van een van zijn reuzen: Pieter De Somer. Rector van 1968 tot 1985, modern man, non-conformist: De Somer was een monument van de K.U.Leuven.

LAURENS CERULUS & JELLE DEHAEN |

Pieter De Somer (°1917) liet zich, doorheen zijn loopbaan, op zijn minst als controversieel kennen. Een krachtige stijl, een groot charisma en een navenant bakkes. Maar bovenal een man die de universiteit een wending heeft gegeven in de richting die ze op dit moment uitgaat. Tot op vandaag krijgt hij het volste respect voor de aan hem te danken modernisering en de verworven onafhankelijkheid van de universiteit.

JONG

De jonge De Somer was erg actief in de katholieke Vlaamse studentenbeweging, bijvoorbeeld in het Hoogstudentenverbond voor katholieke actie of later het Jong Volksche Front. "De Somer kwam uit een heel katholieke wereld," licht professor Jo Tollebeek, cultuurhistoricus aan de K.U.Leuven, toe. "Een aantal verenigingen aan katholieke zijde poneerden dat de toenmalige samenleving in een diepe sociale, politieke maar ook maatschappelijke crisis zat. Er werd geëxperimenteerd met ideeën als het solidarisme. De Somer zag tijdens de oorlog echter op tijd in dat dit niet volledig deugde."

Na de oorlog bouwde Pieter De Somer snel een succesvolle zakencarrière uit, die hem geen windeieren legde. In de jaren vijftig kwam zijn academische carrière in een stroomversnelling. "In die periode stapte hij over naar de progressieve beweging binnen de kerk. Hij bekritiseerde het klerikalisme, de greep van de conservatieve kerk op het geloof en ook de universiteit."

Toen in mei '68 de straten van Leuven volliepen van Vlaamse revolutie — en leeg van Waalse *collegae* — werd de jonge rector, met een dubbel gevoel, mee opgenomen in de vernieuwingsbeweging. "Hij leek hier toevallig in terecht gekomen. De Somer werd gedragen door de Vlaamse universitaires, inclusief studenten. Hij accepteerde de situatie van een gesplitste universiteit en besloot hiermee verder te gaan," aldus Tollebeek.

VUUR

Pieter De Somer was rector van de K.U.Leuven van 1968 tot 1985, drie ambtstermijnen lang. Tollebeek: "Hij kwam als sterk figuur aan het hoofd van de universiteit. Hij was de eerste lekenrector en heeft steeds met vuur de onafhankelijkheid van de universiteit ten opzichte van de kerk verdedigd. Als deel van een nieuwe, jonge generatie aan de universiteit heeft hij de universiteit ook grondig gemoderniseerd en aangepast aan de veranderde samenleving. Hij hechtte ook erg veel belang aan onderzoek aan de universiteit, wat toen iets compleet vernieuwend was en steeds in de schaduw van het onderwijs had gestaan. Op dat vlak is het de belangrijkste rector die de K.U.Leuven gehad heeft."

Pieter De Somer lokte doorheen zijn carrière meermaals controverse uit en bleef bekend met een aantal memorabele rectorale redes. Hij schrok er niet van terug om zaken openlijk in vraag te stellen, van de onafhankelijkheid van de universiteit tot zelfs politieke thema's als de kwestie van de kernwapens die in de jaren '80 woedde. (zie kader)

Over zijn laatste ambtstermijn zijn enkele bemerkingen te maken. "Hij bleef als rector steeds een sterk figuur, maar met de tijd komt er vanzelf wel wat sleet op. Wij hadden als studenten ook sympathie voor andere rectorale kandidaten, ondanks dat De Somer wel respect afdwong. Die laatste legislatuur is jammer genoeg ook erg beïnvloed door zijn ziekte," vertelt Tollebeek.

Pieter De Somer stierf op 17 juni 1985 ten gevolge van een aanslepende ziekte. Enkele weken hiervoor toonde hij, bij het pausbezoek aan de universiteit, voor een laatste keer zijn grootsheid in een memorabel pleidooi voor een onafhankelijke universiteit en onafhankelijk onderzoek. Nog steeds geldt De Somer als het monument van de gemoderniseerde K.U.Leuven.

Enkele straffe passages uit de rectorale rede van Pieter De Somer, vaak uitgesproken bij de opening van elk academiejaar.

OPENING ('68)

«De studenten hebben weliswaar de weldenkende gemeenschap door geweldplegingen, vandalisme, beschadigingen en andere overdrijvingen ontstemd, maar het is irreal te verwachten dat een revolutie in volle vrede kan verlopen.»

Tollebeek: "De Somer was een man uit de burgerij, hij was natuurlijk geen marxist. Hij had in feite een dubbelzinnige verhouding met die beweging: enerzijds was hij er geen deel van, anderzijds was hij een zeer progressief man die zag dat de wereld veranderde en dit ten volste steunde."

KERNWAPENS ('83)

«Ik ben ervan overtuigd dat de universiteit niet langer mag zwijgen en dat het haar plicht is zowel de politici als de bevolking documentatie en voorlichting te bezorgen.»

Tollebeek: "Hij wist de universiteit als onderzoeksinstantie te verzoenen met een universiteit die sterke standpunten innam. Alle volgende rectoren hadden het moeilijker met dit nalatenschap: de kracht om op een duidelijke manier stelling te nemen."

PAUSBEZOEK ('85)

«In die hoedanigheid beschouwt de K.U. Leuven het als haar plicht gevestigde waarheden bestendig in vraag te stellen en zo nodig aan te passen aan de taal en het denken van de tijd. Dit leidt onvermijdelijk tot botsingen tussen dwaling en orthodoxie.»

Tollebeek: "De rede werd uitgesproken in aanwezigheid van de paus, terwijl alle camera's op De Somer gericht waren. Ook de inhoud was grandioos. Als studenten vonden wij het geweldig dat onze eigen onafhankelijkheid werd benadrukt. Het gaf een vertrouwen in eigen kunnen."

Professor Bart De Moor, vicerector internationalisering aan de K.U.Leuven, was studentenvertegenwoordiger en journalist bij Veto tijdens de laatste ambtstermijn van rector De Somer (1981-1985). Hij kwam in deze functie in contact met de rector en de mens Pieter De Somer.

Veto: Hoe reageerde de universitaire gemeenschap op zijn dood?

Prof. Bart De Moor: «Het was de kroniek van een aangekondigde dood. Hij was al een tijdje erg ziek. Je zag het ook aan hem want hij was frêle en heel mager geworden, dus een grote verrassing was het niet.»

Veto: Er wordt soms gezegd dat zijn laatste termijn er teveel aan was.

De Moor: «In mijn perceptie klopt dat niet. Ik heb hem als student pas op het einde gekend, maar hij had toen nog steeds een grote uitstraling. We waren in die tijd als studenten rebelser dan nu, maar toch hadden we een groot respect voor hem. Hij was ook een wat mythisch figuur.»

Veto: Hij zou, zeker tegenover de studenten, sterke antidemocratische reflexen gehad hebben. Klopt dat?

De Moor: «Je moet dat zien in de tijdsgeest. De studentenbeweging kwam net uit een zeer linkse periode, maar tijdens de jaren tachtig was er een terugkeer naar het centrum. De Somer had als *established* rector weinig begrip voor extreemlinks maar veel meer voor ons. Op dat moment was er echter nog geen participatie zoals er vandaag is. Wij moesten nog vechten voor inspraak. Hij was dus niet absoluut antidemocratisch, dat was eerder de tijdsgeest.»

Veto: Hoe goed was hij als rector?

De Moor: «Mijn beeld is misschien wat romantisch omdat hij de eerste rector was die ik gekend heb, maar voor mij is hij de beste rector die onze universiteit heeft gehad sinds '68. Hij heeft heel wat dingen verwezenlijkt. Bij de splitsing tussen Leuven en Louvain-La-Neuve vreesden sommigen dat de K.U.Leuven zou verworden tot een universiteit van het Hageland, maar dat heeft hij voorkomen. Hij heeft onder andere grote investeringswerken gedaan in Heverlee om het peil van de universiteit hoog te houden.»

«Hij heeft ook het wetenschappelijk onderzoek gestimuleerd. Tot de jaren zeventig was er niet echt een traditie wat betreft wetenschappelijk onderzoek. Toen had je nog professoren die zich bezig hielden met lessen en lezingen, maar zelf nog geen letter onderzoek hadden gedaan. De Somer erkende het belang van wetenschappelijk onderzoek. Hij stond hier natuurlijk niet alleen in, want de regering begon het belang daarvan ook te erkennen.»

«Een laatste grote verwezenlijking is de oprichting van het Leuven Research & Development in 1972. Dit was een *tech transfer office* dat trachtte wetenschappelijk onderzoek te valoriseren naar bedrijven toe. De Somer was daarmee in Europa, maar eigenlijk ook in de Verenigde Staten, een voorloper.»

Veto: Hij lijkt een bijzondere persoonlijkheid te zijn geweest.

De Moor: «Inderdaad, zo ging hij vaak zeer amicaal om met studenten en bleef hij vaak tot laat in de nacht in de Faculty Club hangen. Hij verkleedde zichzelf ook graag. Zo heb ik dat eens zelf meegemaakt op een etentje van de Academische Raad toen hij al 65 jaar was. Plots zwaaiden de deuren open en kwam er een zware motor binnengereden. Hij zat achterop en was verkleed als punker. Hij droeg een leren vest, hing vol kettingen, een toespeld in zijn mond en een groene hanenkam als pruik. Hij hield toen een speech waarin hij er iedereen doorsleurde. Hij was ook nogal een whiskeydrinker en hij had zich op voorhand al veel moed ingedronken. Hij maakte toen grapjes over professoren en hun vrouwen die niet bepaald subtiel waren, wat die oudere professoren toch niet echt konden appreciëren.»

«Mijn eigen eerste interventie was op de Academische Raad en ging over de lerarenopleiding. De AR vond altijd stipt plaats van vier tot zeven uur. Mijn interventie begon om kwart voor zeven en toen liet hij al de aperitieven aanrukken. Om zeven uur was ik nog altijd aan het fulmineren toen hij plots zei: "De Moor, je weet toch, één vingerknip van mij en je ligt buiten?" (lacht) Ik was daar bijzonder door geïntimideerd. Misschien verklaart dat ook wat zijn antidemocratische reflex. Hij was een man met veel ervaring en hij had waarschijnlijk niet altijd het geduld voor ons, jonge en cassante mensen zonder ervaring.»

«Een laatste bekende anekdote over hem is toen het rectoraat bezet werd. Op een bepaald moment begonnen studenten zijn papieren uit het raam te gooien. Hij liet betijen tot er iemand naar zijn sigaren reikte. Dat waren Havana's dus dat was wel wat waard. Toen greep hij in en dreigde hij de rijkswacht te bellen. Ze hebben de sigaren niet aangeraakt.»

Veto: Hij hield ook maatschappelijk relevante toespraken. Hoe belangrijk was dat?

De Moor: «Daarin was hij voor mij het meest indrukwekkend. De toespraken van de latere rectoren waren vaak lauter. Heel veel indruk maakte zijn speech over de plaatsing van de kernwapens (zie kader, red.) Wij als studenten waren daar grotendeels tegen, maar het establishment was voor. Dat er dan plots een rector, die normaal toch tot de *moral majority* behoorde, zich aan onze kant schaarde, was indrukwekkend. Hij ging natuurlijk niet zelf mee betogen, maar door zijn toespraak steunde hij de vredesbeweging en dat had toch een impact op de maatschappij.»

De toekomst van de cinema | Leuvense première voor een groter drama?

Er ligt wat te rotten in het Leuvense cinemalandschap. Dat hoeft niet te verwonderen, want vier maanden na de laatste vertoningen liggen de overblijfselen van de Leuvense Studio's er nog steeds onberoerd bij. Hoewel de studentenstad op dit ogenblik nog een uitgebreid en divers filmaanbod kan voorleggen, dreigt hierdoor het rot ook in de rest van het landschap te kruipen. Hoog tijd om te zien of er nog iets met het kadaver aan tevangen valt.

JOHAN VAN HELLEMONT |

Op 4 januari stopte de bioscoopdynastie Rastelli, na een decennialange aanwezigheid, met de uitbating van de Leuvense Studio's. De reden was dat het niet voldoende rendabel meer was om het filiaal open te houden. Daarmee kwam een einde aan de bioscoop die door vele Leuvenaars en oud-studenten jarenlang bekend stond als hét alternatieve filmhuis bij uitstek. Met de komst van eerst Kinopolis en daarna Cinema ZED was dat imago de jongste jaren al sterk verwaterd.

Het werd immers steeds duidelijker dat de Studio's zich niet scherp genoeg meer wist te profileren. Dat vertaalde zich in een programmatie waar geen herkenbare logica in zat. Grote *blockbusters* draaiden er naast obscure titels waardoor overlapping met de twee andere spelers op de markt onvermijdelijk werd.

HOOGVLIEGERS

Ondanks het soms overlappende profiel, is met het wegvallen van de Studio's in Leuven een heel spectrum uit het filmaanbod verdwenen. Zeer concreet betekent dit dat

nieuwe hoogvliegers uit de zogeheten auteurscinema — de Hanekes, Coens, Andersons, Von Triers en een hele rist andere namen uit het filmfirmament — maar sporadisch hun weg meer zullen vinden naar Leuvense zalen. Cinema ZED heeft met de introductie van voorstellingen om vijf uur nog een deel van het aanbod kunnen redden. Hoewel in de voorbije maanden veel bezoekers naar ZED overstapten, vervang je met één vertoning per dag in één zaal niet het verloren aanbod. “Er zijn gewoon te veel films en te weinig zalen,” concludeert Johan Van Schaeren van Fonk, de vzw achter Cinema Zed, “wij kunnen niet verder aan die vraag voldoen zonder onze eigen missie in het gedrang te brengen.”

Het wegvallen van de bioscoop zorgt niet alleen voor een hiaat in het permanente filmaanbod, maar heeft als bijkomend effect dat de or-

“Wij kunnen niet aan die vraag voldoen zonder onze eigen missie in het gedrang te brengen”

ganisatie en groei van de Leuvense filmfestivals ernstig in het gedrang komen. De gevolgen zijn nu al merkbaar: Docville moest door het stadsbestuur ternauwernood geholpen worden door projecties in het Wagehuys te laten doorgaan, het Latijns-Amerikaanse Filmfestival heeft al aangekondigd dat het dit jaar niet meer in Leuven zal kunnen doorgaan en ook het Holebi filmfestival komt in de problemen doordat één locatie volledig wegvalt. Het is duidelijk dat het wegval-

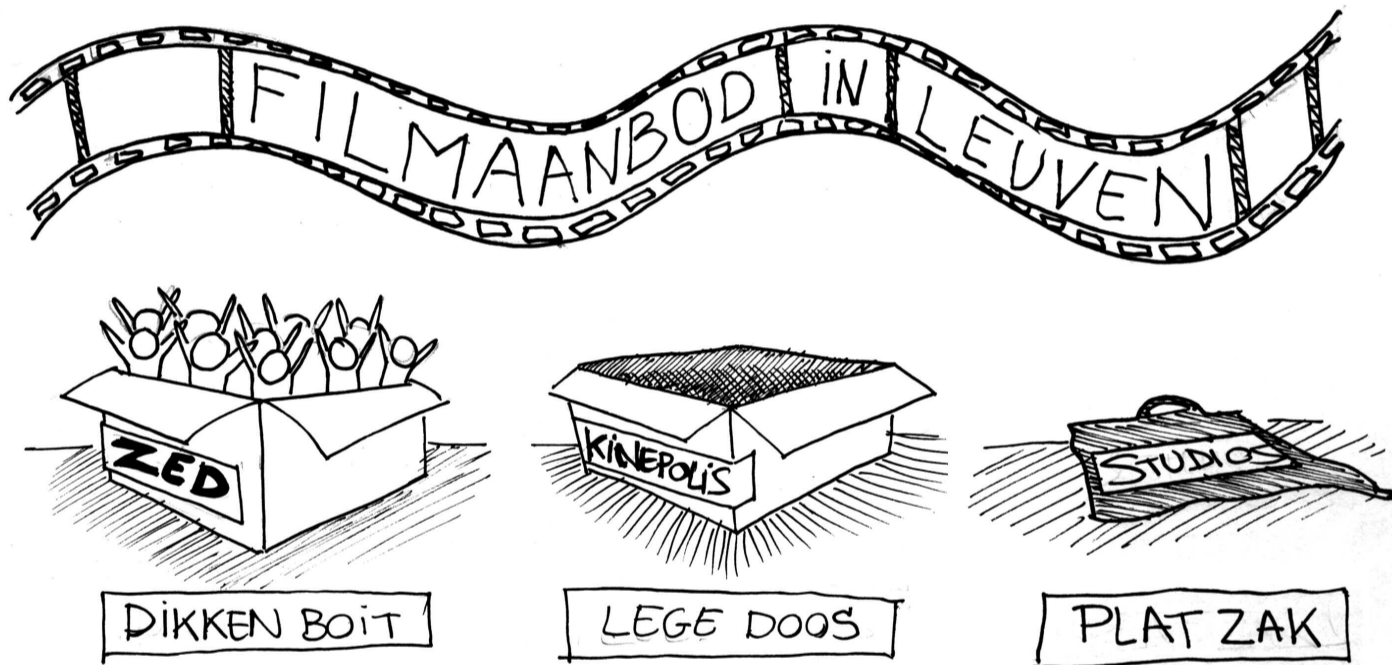
len van de Studio's nu al een domino-effect heeft gehad op het lokale filmgebeuren.

De grote vraag die op ieders lippen hangt is wat er dan moet gebeuren om het tij te doen keren? Er is geen kant-en-klare oplossing, zo blijkt. De meest voor de hand liggende optie is om de bestaande infrastructuur, deels of in zijn geheel, opnieuw in gebruik te nemen. Door de beperkte beschikbare middelen, is dat slechts mogelijk indien het gebouw gehuurd kan worden van de huidige eigenaars. Momenteel heerst er echter de grootste onduidelijkheid over de plannen van de eigenaars. Het voorstel van Fonk en de organisatoren van de festivals om een deel van de infrastructuur te huren werd door de familie Rastelli in beraad genomen. Dat ondertussen de geruchten aanzwellen over potentiële kopers of over het neerzetten van een hotel op de site — de familie heeft al een hotel in Tervuren — doet echter het vertrouwen in die denkpiste afnemen.

ARTHOUSE, KUNSTHUIS?

Door de impact van de situatie op het filmaanbod is het stadsbestuur zich er bewust van geworden dat ook zij belanghebbende partij is in het onderhouden van een bioscoopinfrastructuur. Wegens beperkte middelen kan zij niet de gebouwen kopen of zelf huren, maar andere denkpistes worden wel opengehouden. Indien er een geschikt plan op de proppen komt wil schepen van cultuur Denise Vandevort met alle betrokken partijen bekijken hoe de huidige steunvormen herzien kunnen worden ten voordele van een meer omvattende en permanente aanpak. De schepen heeft daarnaast een verzoek ingediend bij de Vlaamse minister van cultuur om de problematiek verder te bespreken. Recent aangekondigde besparingen maken het echter onzeker of dit probleem nog op de agenda komt.

Het wegvallen van de Studio's illustreert op alarmerende wijze de ruimere problematiek die de zogeheten arthouses in Vlaanderen treft. Al geruime tijd gaat het achteruit met de bezoekersaantallen in de sector. Eenmaal die cijfers te laag duiken, kunnen de kleine ondernemingen snel ten onder gaan. De Leuvense *case* toont aan welke effecten dit op het lokale culturaanbod kan hebben. De vraag dringt zich daarom steeds sterker op of de arthouses geen aanspraak kunnen maken op overheidssteun. In de regio's rondom ons bestaan die twijfels niet en wordt er al langer werk gemaakt van een beleid rond culturele vertoners waarin ook lokale overheden een grote rol spelen. Ondanks de groeiende bewustwording en bereidheid van beleidsmakers om over de problematiek te praten, beweegt er in Vlaanderen voorlopig weinig op dit front.

Eindfeesten | Luiwammesen op de proef gesteld

Binnenkort is het weer eens zover: de blok. De stop erop, zelfkastijding, het sociale leven voor even in de koelkast. Binnenblijven en leren tot we erbij neervallen, dat zullen we! Maar eerst zijn daar nog de eindfeesten van de Leuvense cultuurhuizen om ons nog eenmaal duchtig op de proef te stellen. Afhankelijk van uw studie-ijver en zelfdiscipline, bieden wij u volgende de opties aan.

HERLINDE HIELE |

1 — NERDS

Het Depot speelde het slim, daar werd afgelopen week reeds *The Summerbreak* georganiseerd. Ruim op tijd voor de ingang van de blok, zo leek ons. Zelfs de grootste nerd had nog rustig de tijd om van achter de boeken uit te komen en even de benen te strekken, vooraleer zich — weken te vroeg — achter zijn bureau te planten. Het programma zag er goed uit en de sfeer zat erin. Voorlopig is Het Depot dan ook uitgefesteet: de deuren gaan dicht en er wordt een hele zomer lang gerenoveerd. Benieuwd of we er volgend jaar opnieuw het kot zullen mogen afbreken.

2 — DEFTIGE STUDENTEN

Het STUK doet het iets minder vroeg en orga-

niseert daags voor het invallen van de duistere blokperiode nog haar eindfeest, op donderdag 20 mei. Voor de redelijke prijs van 5 euro (en gratis voor de slimmeriken met een STUKkaart) treedt u voor de laatste keer binnen in deze hippe cultuurtempel. Het programma oogt aanlokkelijk, met naar goede gewoonte een Radio Scorpio-soirée, waar dit keer Mauro Pawlowski, Ayco Duyster en Bert Gabriëls de avond aan elkaar mixen. Verder zijn er de literaire spinsels van standup-comedian Tim Foncke en theatercollectief Braakland/ZheBilding en wordt u helemaal in zuidere sferen gebracht door de zwoele latinomuziek van het schitterende Black Mango en een heuse kookploeg die live paella zal bereiden.

Deftige studenten weten waarvoor ze een laatste keer buitenkomen, alvorens zich vol werkdag op hun boeken te storten.

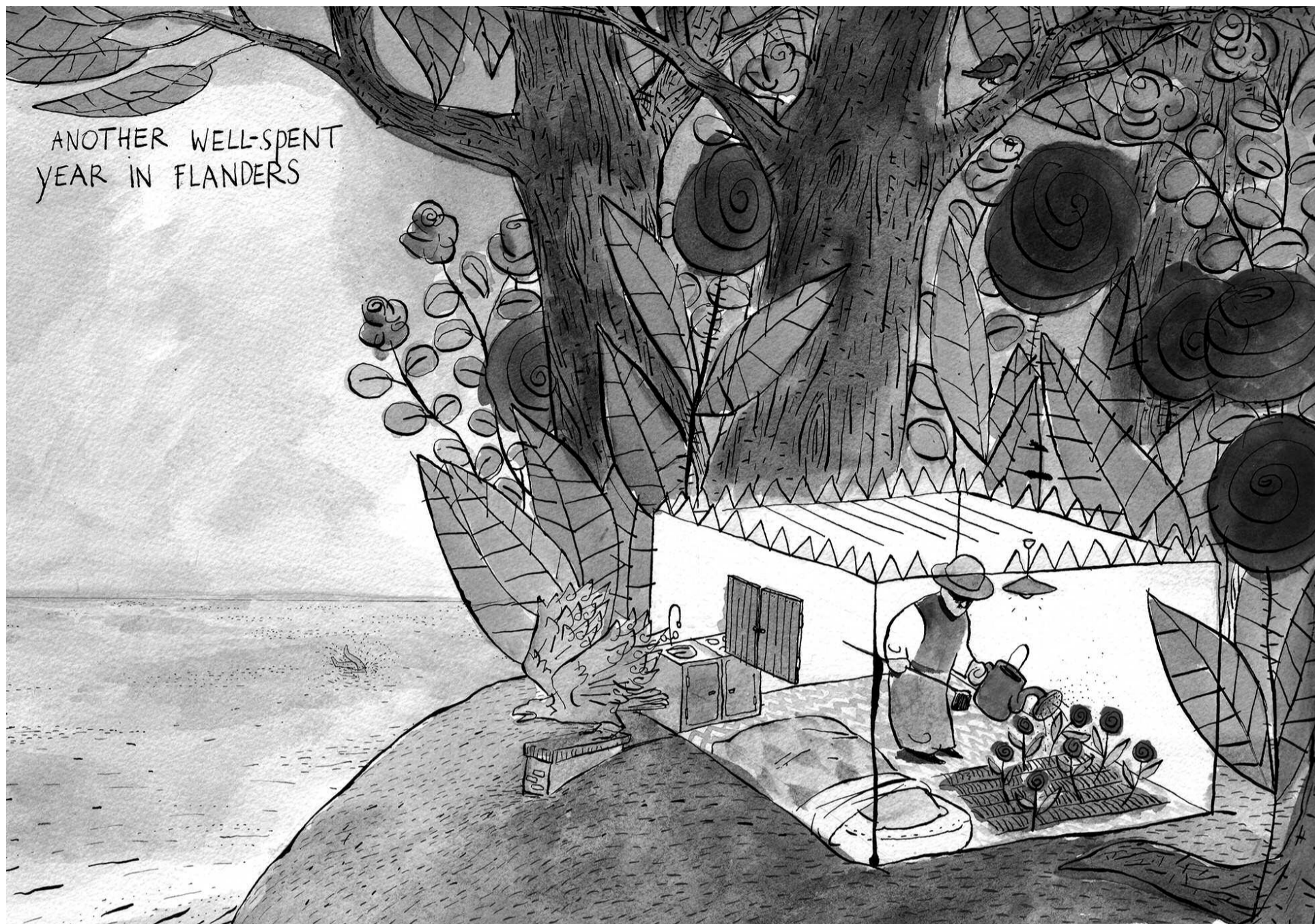
3 — LUIWAMMESSEN

Uiteraard zijn er altijd een paar die achterop hinken. Zo ook bij de studentenpopulatie. Voor deze categorie, die weigert zich te realiseren dat er dan eigenlijk al loeihard dient geblokt te worden, is er op zaterdag 29 mei het Wereldfeest. Het thema is dit jaar 'ABC van de wereld', waarmee de organisatoren de tweede Millenniumdoelstelling in de verf willen zetten: basisonderwijs wereldwijd toegankelijk maken voor iedereen. Naast kraampjes met exotisch eten en producten uit de hele wereld, is er uiteraard ook muziek. Met Alpaca's uit Leuven, het gipsy-ska orkestra uit Antwerpen, Rocola Bacalao uit Ecuador en de legendarische Jamaicaanse The Heptones, is de hele wereld vertegenwoordigd in Den Bruul.

Voor wie dus besloten heeft de studiegerelateerde zorgen uit te stellen tot augustus, is het Wereldfeest een zalige namiddag festival in eigen stad. Alle andere studenten kunnen wij enkel aanraden oordopjes aan te schaffen en zich nog dieper over de cursussen te buigen. Wij leven met jullie mee, maar zijn toch van plan om zelf van elk feest nog een klein graantje mee te pikken.

Meer info: www.stuk.be en www.wereldfeest.be

Pieter Fannes | Another well-spent year in Flanders

Kort Cultuur |

VETO TRAKTEERT

De jonge Vlaamse regisseuse Sarah Moeremans verwerfde de voorbije jaren vooral bekendheid in Nederland. Nu gaat ze voor het eerst in Vlaanderen aan de slag met een bewerking van *The Golden Boy* van Clifford Odets. Het hoofdpersonage staat voor een dilemma: door het leven gaan als violist, of bokser worden. Een provocerend pleidooi voor de zucht naar roem, geld en geluk en een ode aan de dodelijke kunst van het boksen. Veto trakteert drie duotickets voor *The Golden Boy*, nu dinsdag om 20u30 in STUK. Voor de laatste keer dit jaar, slechts één adres: traktatie@veto.be. En rep u, want het zal wellicht uw laatste portie cultuur van dit academiejaar zijn!

LEUVEN IN SCÈNE

Volgend weekend — volgens sommigen is het dan Pinksterweekend — vindt het tweejaarlijkse festival Leuven in Scène plaats. Twee dagen lang staat de binnenstad op stelten. Hoewel dit nog maar de vierde editie is, belooft het nog groter te worden dan u zou kunnen vermoeden. Zowel overdag als 's avonds laat worden we getraakteerd op circusacts, een nachtelijk waterspektakel, een dansende vuurvrouw en waterballet op grote hoogte. De keuze uit dat alles wordt vergemakkelijkt doordat zaterdag en zondag hetzelfde programma wordt gebracht. Voor alle info en locaties kunt u terecht op www.leuveninscene.be.

STUDENTS ON STAGE

Op 14 en 15 augustus staat onze geliefde studentenstad weer op haar kop tijdens Marktrock. Dat lijkt nog veraf, maar voor studenten die een plaats tussen The Van Jets, Customs en School is Cool ambiëren, is het nu reeds tijd om in actie te schieten. Vanaf 15 juni loopt immers de rockrally "Students on Stage, by K.U.Leuven" met als inzet het openingsconcert op de Oude Markt. De ideale kans in de zoektocht naar eeuwige roem! Alle info is te vinden op www.netlog.be/kuleuven.

(HH)

Cultuurkalender |

MAANDAG 17/5

De Geuzen — View by thread
Expo — nog tot 6 juni in STUK
(www.stuk.be)
Phosphorescent + Boston Tea Party
Muziek — om 20u30 in STUK Labozaal
(www.stuk.be)

DINSDAG 18/5

We are Wolves + The Man Up North
Muziek — om 20u30 in STUK Labozaal
(www.stuk.be)
Theater Antigone — The Golden Boy
Theater — om 20u30 in STUK Soetzaal
(www.stuk.be)

WOENSDAG 19/5

LUK goes America!
Muziek — om 19u30 in de Sint-Jan-De-Doperkerk (Groot Begijnhof)

DONDERDAG 20/5

LOD/Pieter De Buysser/Inne Goris — Muur
Theater — om 20u in de Schouwburg
(www.30cc.be)
STUK Eindfeest 2010
Muziek — Vanaf 20u op diverse locaties in STUK (www.stuk.be)
Wouter Deprez
Comedy — om 20u in Het Depot (uitverkocht)
MusicalCie Mithe & Danscompagnie Lune RENT|Rockmusical
Musical — om 20u in Reynaert Theater Malpertuus (uitverkocht)

VRIJDAG 21/5

Freek De Jonge — De hel van het Noorden
Cabaret — om 20u in de Schouwburg

(www.30cc.be)

Braakland/ZheBilding — De Vrijdagen
Muziek — om 19u in de Molens van Orshoven (Stapelhuisstraat 15)
MusicalCie Mithe & Danscompagnie Lune RENT|Rockmusical
Musical — om 20u in Reynaert Theater Malpertuus (uitverkocht)

ZATERDAG 22/5

Leuven in scène
Spektakel — vanaf 14u in de Leuvense binnenstad (www.30cc.be)
MusicalCie Mithe & Danscompagnie Lune RENT|Rockmusical
Musical — om 20u in Reynaert Theater Malpertuus (uitverkocht)

ZATERDAG 29/5

Wereldfeest
Muziek — vanaf 15u in Den Bruul (www.wereldfeest.be)

(HH)

OPINIE

Splinter | Spilziek LOKO

Geld waar je geen verantwoording voor moet afleggen, wordt heel gemakkelijk uitgegeven. En ik kan het weten, want ik ben enig kind.

De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) krijgt ieder jaar van de universiteit om en bij de 400.000 euro om de belangen van alle Leuvense studenten adequaat te vertegenwoordigen. Of die som te hoog dan wel te laag is en of de prioriteiten altijd juist liggen is een debat dat kan worden gevoerd, maar het is niet het mijne. Wat ik wel aan de kaak wil stellen, is het fundamentele gebrek aan financiële controle bij LOKO en de excessen waartoe dit kan leiden.

Eerst wil ik twee kanttekeningen maken. Het is juist dat sommigen in LOKO een spontaan orgaan krijgen als ze de rector een handje mogen geven, tegelijkertijd

denkend aan de voordelen die dit oplevert voor hun cv. Maar de meeste LOKO'ers hebben het wel degelijk goed voor met de student en wijden hier heel wat uren aan. Dat er teambuildingactiviteiten zijn en af en toe een receptie weze hun daarom gegund. Ten tweede vallen de problemen dit jaar behoorlijk goed mee. Huidig voorzitter Jonas Boonen is een behoorlijk consciëntieus man die zich al kritisch heeft uitgelaten over uitgavepatronen uit het verleden.

BARBECUE

Maar wat als dat niet zo is? Wat als de LOKO leiding bestaat uit spilzieke feestvierders? Dit was onder andere twee jaar geleden het geval. De lijst is lang, maar om u twee van de meer decadente voorbeelden te geven: de eindejaarsbarbecue kostte toen 8000 euro en er

werd beslist twee olijfbomen te huren om de tuin te sieren die de studentenraad ook nu nog meer dan honderd euro per maand kosten.

Dat dit gebeurt en nog zal gebeuren is onvermijdelijk omdat er geen deugdelijke en onafhankelijke controle is. De universiteit keurt pro forma de algemene lijnen van de LOKO-begroting goed maar bemoeit zich verder niet. Waarom zou ze ook? Gun die studenten hun recepties toch waarop ze zich te pleuris kunnen drinken! Waarom zou je hen ter verantwoording roepen en strubbelingen riskeren over zoiets banaals? Geef ze brood en spelen, ze zullen des te docielier worden wanneer het om de echt belangrijke dossiers gaat.

GEWENNING

Strikt gesproken bestaat er financiële controle binnen LOKO. Er is een pecuniaire commissie en de Algemene Vergadering kan op elk moment mensen tot de orde roepen. Andermaal is het niet onlogisch dat activiteiten worden afgesloten met een drankje maar de overdaad van de gemiddelde LOKO-receptie is bij vlagen schokkend. Maar welk incentief heeft de Algemene Vergadering om hier wat aan te doen aangezien ze zelf de voornaamste bezoekers van

die olijke bijeenkomsten zijn?

Dit alles leidt tot gewenning. Na verloop van tijd gaat men zulke uitgaven steeds normaler vinden. Zo heeft ondergetekende afgelopen semester ook menig prikkertje met mozzarella en tomaat tot zich genomen zonder enige aarzeling of schuldgevoel. Dat is niet normaal. Het is niet normaal dat wij op kosten van de belastingbetaler en de student in de wijn kunnen vliegen. Dit is een probleem van alle LOKO-geledingen. Als wij bij *Veto* kritisch voor onszelf zijn, moeten wij erkennen dat wij even kwetsbaar zijn. De ploeg van dit jaar valt niets te verwijten maar het is al anders geweest. Zo had men enkele jaren terug het lumineuze idee voor een *Veto* reeks waarin cafés geëvalueerd werden. De drank tijdens die bezoeken werd door *Veto* betaald en wat dit voor de financiën deed kan u best raden.

Zulke excessen zijn onvermijdelijk wanneer er geen striktere en onafhankelijke controle komt. Het wordt hoogtijd dat heel LOKO zich bezint over hoe men structureel kan vermijden dat belastingsgeld over de balk wordt gegooid.

JELLE DEHAEN |

Bent u het niet eens met de mening van deze auteur? Spreek hem gerust aan op een volgende receptie.

Vrije Tribune |

SCORPIO ROUWT OM VETO

Aangezien dit blad er (even) mee stopt, zal de maandagavond op Radio Scorpio ook (even) nooit meer dezelfde zijn. Wat te doen nu de weledele hoofdredactrice van *Veto* niet meer langskomt?

Nooit meer die vraag hoeveel volk ze meeloodst. Weg gezellige chaos, in het bijzonder als Geert Janssen erbij was. Geen misverstanden meer, zoals hen naar de studio sturen terwijl er al weken was afgesproken dat er geen uitzending zou zijn die maandag.

Ik ga het missen, maar alles komt terug. De hoofdredactrice-in-wording oefent deze zomer best al eens voor de spiegel, want wij tellen af.

PIETER ROMBOUITS, IN NAAM VAN SCORPIOSCOOPS (MA-DO OP 107 FM) |

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

(advertentie)

Ajahn Jayasaro wijst u de weg naar geluk.

Op vrijdag 28 mei verwelkomt GROEP T Ajahn Jayasaro, een boeddhistische monnik die u komt vertellen over echt en duurzaam geluk.

Als voormalig abt van een Thais woudklooster en meester in de meditatie, is Ajahn Jayasaro de geknipte persoon om u over één van de belangrijkste boeddhistische opdrachten te vertellen.

Uw geluk vinden? Ontmoet Ajahn Jayasaro.

Vrijdag 28 mei, 9u30-11u30

Voordracht (voertaal Engels) en receptie

Auditorium Vesalius

GROEP T - Internationale Hogeschool Leuven

A. Vesaliusstraat 13, 3000 Leuven

Schrijf in vóór 21/5 via www.groept.be/dhamma

of bel naar 016 30 10 03

Dit evenement kadert in het belang dat GROEP T hecht aan pluraliteit van wereldvisies.

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

KULEUGEN

Maandag 17 mei 2010 — jaargang 36 — 2009-2010 — nummer 25 — www.kuleugen.be

Onderwijsminister Smetdt flaterdt

Marijke Van Steenberghe Pascal, Pascal, Pascal oppassen he ! Ik kan je best hebben beste vriend, doch eerst even alles nakijken ik citeer Yves Leterme: 'Meer mensen moeten tot hun 63ste, 64ste en zelfs hun 65ste werken. Maar om alle twijfel weg te nemen die sommigen zaaien over het standpunt van CD&V daarover: geen dag langer voor zij die hun pensioen willen opnemen.' geen feiten verdraaien, noch wensen voor waarheid nemen
(<http://www.yvesleterme.be/node/1242>)
Yesterday at 19:56

Mimi Peremans En hoe gaar SPA de pensioen veilig stellen? Nu gaan er weer veel mensen veel beloven maar we zullen moeten wachten tot na 13 juni om te zien wat er gaat gebeuren...
Yesterday at 20:26

Magda Vercamer sorry Pascal, maar ik denk dat dit niet volledig correct is. Even te rade gaan bij broer Stefaan die met de CD&V daarover andere en goede standpunten inneemt.
Yesterday at 23:07

Pascal Smet Wat Leterme vertelt heeft, komt niet overeen wat eerder door CD&V is verteld. Vandaar het vraagtteken achter CD&V ...
8 hours ago

Hilde Steenssens En wat met het recht op werk als je zeventig bent ? Ik zie vaak oude mensen die onpensioen gaan

Wie gelooft die mensen nog?

Op de recente Algemene Vergadering van LOKO viel het op dat de vers verkozen voorzitter van volgend jaar, Dennis De Zeerover, liever naar zijn iPod luisterde dan de discussies te volgen. Wie gelooft die mensen nog?

LEUVENSE PARKEERPLAATSEN TE KLEIN VOOR MIDDENKLASSE?

Da kan menne kleinen ook

Dat rector Pieter De Somer vijftig jaar gelden overleed betekent voor kunstminnend Leuven ook dat zijn beeld tegenover de aula die zijn naam draagt gepimpt is. In dit geval betekent gepimpt dat het beeld voorzien is van een tweede component. Dit extra onderdeel verheft de industriële look van het originele beeld naar het volgende niveau. Het werk van beeldhouwster Margreet Kerneels heet een deconstructivistische kritiek te zijn op het postmoderne vooruitgangdenken.

De Leuvense studentenraad LOKO pleit voortaan om gefrituurde zetmeelcomponenten betalend te maken. Op hun to-do-list, die onlangs is uitgelekt, staan nog een aantal andere maatregelen om geld binnen te rijden voor LOKOmotion, te dure recepties en strandstoelen:

De doorgang door het Pauscollege wordt voortaan een tolweg: vijf euro per doorkomst.*** Een toeslag op mondelinge examens komt er pas in het academiejaar 2013-2014. **** Water, zout, mayonaise, zitplaatsen, afruimen, een plateau, vriendelijke bediening en het wc-bezoek in Alma kosten u voortaan een tiental euro.

Andere maatregelen zorgen er dan weer voor dat bepaalde grote kosten binnen de perken gehouden worden. Zo zijn er de gratis taxipas, gratis bierpas, gratis Trentepas en de gratis individuele thesisbegeleiding (sponsored by Vandenbossche F. Projects).

Quotes van de week

“Ik vind Luc Tuymans wel tof omdat die zo strak is.”

De nieuwe coördinator cultuur van LOKO.

“Ze staat open voor alles op de meest zotte manieren.”

Een preses over de nieuwe coördinator cultuur van LOKO.

“Als je serieus genomen wilt worden, moet je je ook serieus gedragen”

Pascal Smetdt

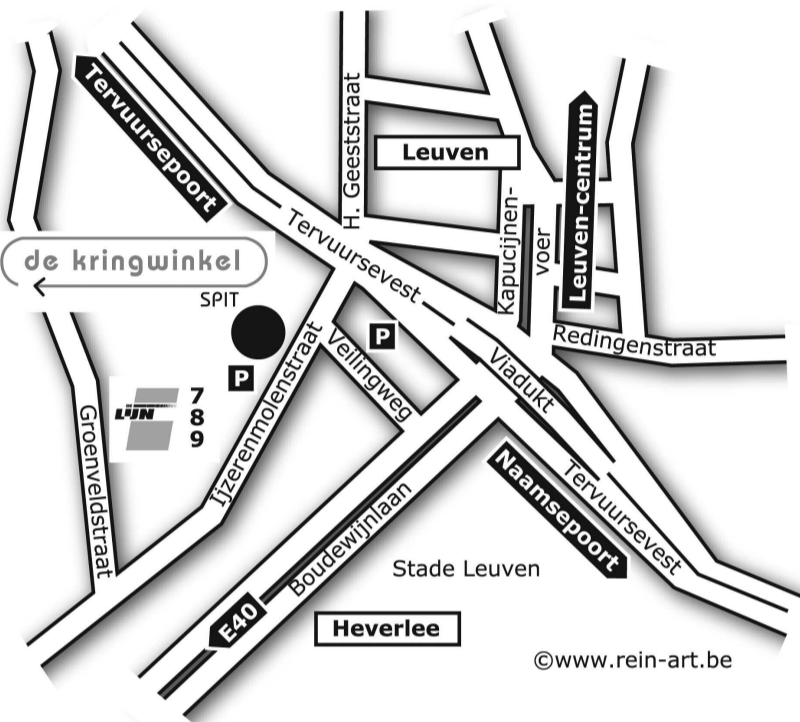
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

LEUVEN 102.6 fm

alle hits altijd

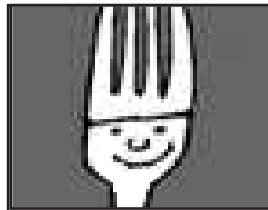
www.hitfm.be

AD FUNDUM!

Elke **dinsdagavond**
tussen 8 en 9
studentenradio op het
ritme van de **bierstad**

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

18 - 22 mei 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2e kip met saus en garnituur A3	4,90
4-kazentortellini met spinazie	4,00
Boerenworst met boontjessalade A2+A3	2,60
Kipkroketten met sweet thai saus	4,60
Kippenlapje met groenten en saus A3	4,00
Koninginnenhapje A3	3,40
Spaghetti bolognaise A1+A3	2,60/3,10
Steak met groenten en saus A2	4,90
Visfilet met mousselinesaus	4,90

woensdag

Ardeens gebrad met mosterdsaus	4,60
Entrecote uit de Auvergne met kruiden	4,90
Hawaiburger met ketchupsaus	2,60
Kippenlapje met groenten en saus A2	4,00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	4,60
Koninginnenhapje	3,40
Spaghetti bolognaise A3	2,60/3,10
Vegetarische loempia met currysaus	3,40

donderdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse	4,90
Kalkoensteak met Provençaalse saus A1+A3	2,60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	4,60
Koninginnenhapje A3	3,40
Rundsbrochette met choronsaus	4,60
Spaghetti bolognaise A2+A3	2,60/3,10
Steak met groenten en saus A1	4,90
Varkenslapje met jagersaus en bloemkool	4,00

vrijdag

Burrito met aubergines	4,90
Kalkoenrollade met peperroomsaus	4,60
Kippenlapje met groenten en saus A1	4,00
Koninginnenhapje	3,40
Romig varkensstoofpotje met champignons A2+A3	2,60
Spaghetti bolognaise A1	2,60/3,10
Steak met groenten A3	4,60

zaterdag

Kalkoensteak met Provençaalse saus A1	2,60
Vegetarische loempia met currysaus A1	3,40

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Navraag | Lady Linn

“IK BEN EEN SEKSGODIN”

“In a word or two, it's you I wanna do”, zong Prince ooit. Zonder in detail te treden: op onze redactie beschouwen wij Lady Linn als een sexy motherfucker. Afgelopen vrijdag stond Lien De Greef samen met Filip Leloup — eigenlijk ook een sexy motherfucker — als Howie & Linn in Het Depot. Vooraf hadden ze het met ons over muzikale invloeden, over Skeemz, Bolchi en de Magnificent Seven en over de bedprestaties van juffrouw De Greef. Let's get it on!

JEROEN DEBLAERE & DAPHNE DE WIT |

CHRISTIAAN FRANZ

Veto: Wij kennen u uit onze late puberteit nog van Bolchi. Daarna kwam Skeemz en daarna Lady Linn and her Magnificent Seven. Nu is er Howie & Linn. U doet eigenlijk heel veel, het lijkt soms alsof u snel verveeld bent.

Lien De Greef: «Nee. Bolchi bestaat ook niet meer. Nu is het enkel Lady Linn & Her Magnificent Seven en Howie & Linn. Dat is eigenlijk niet zoveel. Dat is ook soms hoe groepen lopen. Ik doe wel graag veel dingen, dat is waar, maar snel verveeld, neen.»

Veto: Komt er ooit een reünie van Bolchi?

De Greef: «Nee, sorry. Jeroen (De Pessemier, red.) was dan met The Subs bezig en ik met mijn groep. Hij heeft wel mijn cd van de Magnificent Seven mee opgenomen en geproduceert. Het was op een punt gekomen dat er niet zoveel meer binnen kwam qua optredens. Op den duur word je dat ook wel beu als je daar zoveel tijd in steekt. En na een tijd bloedt dat dan een beetje dood zeker.»

Veto: Is het een optie om eerst op te treden met Lady Linn and her Magnificent Seven en er dan een DJ-set van Howie & Linn aan te koppelen?

De Greef: «Ik denk dat dat niet zo wijs is. Dat is een overdosis mij, denk ik. Ik denk dat dat ook niet zo samen past.»

Filip Leloup: «Dat is ook een geheel ander publiek. Dat kan wel eens gebeuren op een festival.

Maar alleen die twee dingen zou misschien wat raar zijn.»

DISCO ROLLERDANCE

Veto: Wat ook raar zou kunnen zijn, is 'Blades On Vinyl', een project waarbij jullie gaan rolschaatsen op discomuziek. Hoe komt u daar in godsnaam bij?

De Greef: «Lenny Van Wesemael heeft dat opgericht. Zij is een regisseuse en heeft ook een paar videoclip gemaakt voor de Magnificent Seven. Ze is een vriendin geworden. We zaten ook samen bij 't Schoon Vertier, een cabaretfanfare en ze wou graag iets doen met rolschaatsen. Het is niet zo dat ik dat uitgevonden heb.»

Veto: Bent u een goede rolschaatser?

De Greef: «Néén! Veel oefenen. Het is op disco en we gaan wel zingen, maar allemaal samen. Het is disco rollerdance en dat bestaat eigenlijk al heel lang. Het project heeft niet veel te maken met muziek. Het is gewoon een hobby die erg leuk is om te doen.»

Veto: Wat brengt de toekomst? Deze zomer bijvoorbeeld?

Leloup: «Nu gaan we vooral veel optreden. Zowel met de live band als dj-sets wat we ook wel doen in clubs. Voor de rest komt er in oktober een tweede plaat van Lady Linn uit en zal ik me wel weer met iets anders bezig houden. (lacht)»

Veto: Zal die nieuwe plaat opnieuw dezelfde stijl exploreren?

De Greef: «Het is een beetje an-

ders, maar je herkent het nog. Het is niet zo getransformeerd als Skeemz. Er zit minder jazz in.»

Leloup: «Het is toch niet reggae geworden, zeker? (lacht)»

Veto: Als u iets maakt als dit, naast Bolchi en Skeemz, waardoor bent u dan voornamelijk beïnvloed en hoort u dat dan ook in alles wat u maakt?

De Greef: «Ik luister naar veel verschillende soorten muziek en je gaat dat niet altijd merken aan wat ik maak. Natuurlijk, ik heb jazz gestudeerd en heb veel naar jazz geluisterd, maar de jazz die ik maak met Magnificent Seven is geheel verschillend van diegene die ik op school kreeg. Ik luister veel naar rock ook bijvoorbeeld, maar mijn stem leent zich daar niet toe. Eigenlijk moet je een beetje zoeken naar waar je zelf goed in bent.»

Leloup: «Je kunt dat ook niet forceren. Soms hoor ik het werk van een producer waarvan ik denk, shit dat is echt straf, maar daar kan ik niet aan beginnen. Je moet doen wat er op een natuurlijke manier uitkomt, anders geraak je ook gefrustreerd.»

De Greef: «Toen ik jonger was, had ik dat meer. Ik speelde in een rockgroep en hoewel mijn stem dat niet aankon, wilde ik toch zo klinken. Hetzelfde bij Skeemz, ik wilde dan R&B-achtig zingen. Ik kon dat wel een beetje, maar niet genoeg. Dat heb ik intussen wel geleerd: je moet doen waar je

goed in bent. Jazz zing ik gewoon veel makkelijker. Al hoor ik nog altijd even graag andere muziek die ik niet kan zingen.»

JAZZ

Veto: Prince komt naar België.

De Greef: «Ja, ik ga!»

Veto: Als u muziek zou beginnen te maken, dan kan dat ergens toch niet anders dan dat Prince uw muziek beïnvloedt?

De Greef: «Ik luister naar zodanig veel verschillende soorten muziek dat ik niet kan zeggen wat mij het meest beïnvloedt.»

Leloup: «Je hebt wel gitaristen die bijvoorbeeld als ze heel jong waren vooral naar de Red Hot Chili Peppers luisterden. Tien jaar later hoor je dat soms nog, technisch gezien.»

De Greef: «Ik heb gans mijn leven naar Prince geluisterd, maar ik klink totaal niet zoals Prince. Ik ben daar zot van, hij heeft beestige nummers. Trouwens, ik kan dat helemaal niet. (lacht) Je moet dat ook weten, wat je kunt en wat niet, je moet daar niet gefrustreerd in zijn.»

Veto: U geeft ook les in een muziek-school. Is dat iets wat u wil meegeven aan uw leerlingen?

De Greef: «Inderdaad, je moet gewoon je eigen stem volgen. Je moet een beetje weten wat je kunt en dat aanvaarden. Je moet dat wat leren. Het is slimmer om te weten wat je kunt en dat dan te doen — niet dat ik daar zo over nadenk hoor — dan iemand pro-

beren te kopiëren.»

Veto: Is zingen dan iets wat je kunt leren of is er met sommigen niets aan te vangen?

De Greef: «Met een aantal mensen kan je inderdaad echt niets beginnen. Als je echt vals zingt, is dat lastig. Bij velen is er wel verbetering mogelijk. Als er talent is, is er wel vree veel mogelijk. Maar als je graag zingt, is dat niet erg. Dat mag vals zijn van mij.»

Veto: We lasen op het internet dat uw naam soms verward wordt met Laura Lynn. Bij ons op de redactie maakte een jongen eerder de link met een pornoster of seksgodin. Welke van de twee is het meest problematisch?

De Greef: «Hij heeft dat goed gezien. Hij weet dat gewoon. Hoe weet hij dat? Ik ben gewoon een seksgodin. (hilariteit) Voilà, dat is mijn antwoord. Ja, ergens zegt dat meer over hem dan over mij, vind ik.»

Leloup: Lady Linn is toch nog een brave naam?

De Greef: «Lady Linn is toch totaal geen pornonaam. Pas op, je hebt er waarschijnlijk wel, Lady Linns. Ik zal het eens opzoeken. Mijn papa heeft me ooit een mail gestuurd met een foto van een hondje dat een hondenshow gewonnen had. Het heette Lady Linn. Zo'n pekinseesje, Lady Linn!»

Veto: Was die naar u genoemd?

De Greef: «Nee, en ik ben ook niet naar een pekinsees genoemd. (lacht)»

“Bij Skeemz wou ik R&B achtig zingen, maar eigenlijk kan ik dat niet”

CHRISTIAAN FRANZ